

YAHSIWORKSHOPS

1-15 TEMMUZ
1-15 JULY
2013

LYDIA MATTHEWS
MİNE OVACIK DÖRTBAŞ

30

EST
V
EMRE SENAN TASARIM VAKFI
EMRE SENAN DESIGN FOUNDATION

Proje Liderleri Project Leaders

Lydia Matthews
Mine Ovacik Dörtbaşı

Katılımcılar Participants

Abby Lal
Bilge Merve Aktaş
Cem Bakış
Çinar Ege Dörtbaşı
Gökhan Külçe
Hazal Işık
Kaija Cedras
Mine Dilara Toksoy
Nikos Chatziliias
Sarah Lillenberg
Sevi Merter
Sezgi Kaya
Sol Aramendi

YAHŞİBEY YENİLEMELERİ: OYUN, TAMİR, BİRLİKTE TASARIM!

Proje Tanımı: Bir şey kırıldığı zaman, "ah!" deyip üzüldüğünüz olur mu? Kırılan ya da attığınız bir eşyanın yerine hemen yeni bir tüketici ürünü mü alıyorsunuz? Bugün, acilen bu sorun yaratan alışkanlıkları eleştirmeli ve hasar görmüş nesnelere değer katmanın yeni yollarını, yeniden tasarlayarak ve yeniden zanaatkârca yapmayı düşünerek icat etmeliyiz. Tamir etme eylemi, zevksiz küçük bir iş olarak anlaşılmamalıdır: eğer meraklı ve açık bir tavrınız varsa, kırılan şeyleri onarma işine, birlikte yeniden tasarlamamanın oyun dolu yöntemleriyle yakınlaşabilirsiniz. Bu yolla, eski nesneleri ve işlevsiz altyapısal sistemleri yenileme işi, aynı zamanda yaratıcı tavırları, estetik becerileri ve tamir etme işine dâhil olan insanların sosyal ilişkilerini de dönüştürebilir. Biz, "bir şeyleri onarmanın", "birlikte oynamak" ile iç içe geçmesinin mümkün olduğunu öngörüyoruz. Kullanım nesnelerine yeni anlamlar ve sürpriz işlevler kazandırılırken, günlük hayatımızla ilgili etkili ve zevkli tartışmalara –içinde tasarımın rolüyle- teşvik etmek istiyoruz.

Amacımız, ESTV tasarım topluluğumuz ile Yahşibey Köyü sakinleri arasında yeni işbirlikçi değiş tokuş biçimlerine, ilk olarak -çocuk oyuncaklarından, kullanılmış mobilyalara ve güvelerin yediği ceketlere kadar- kırık veya bozuk nesneleri arşivleyerek çözümlemeler üretmek. Bu nesnelerin taşıdıkları tarih ve kişisel anlamları, yeniden tasarımı kamçılayacak başlangıç noktası olarak kaydedilecek. Bu kırılan ya da bozuk nesnelerin tamir edilmesine

YAHŞİBEY MAKE-OVERS: PLAY, REPAIR AND CO-DESIGN!

The Brief: Do you get upset, or say "aghh! ...!" when something breaks? Do you automatically buy a new consumer item to replace a broken or discarded one? Today we must urgently critique these troubling habits and invent new ways to add value to damaged objects by re-envisioning and re-crafting them. Repairing does not have to be understood as an unpleasant chore: if you have a curious and open attitude, you can approach fixing broken things through playful methods of collaborative re-design. Renewing old objects and dysfunctional infrastructural systems in this way can also transform the creative attitudes, aesthetic skills and social relations of people who become involved in doing repair work. We propose that it is possible to merge "fixing things" with "playing together." We want to stimulate poignant and delightful discussions about our daily lives--and the role of design within them--while giving utilitarian objects new meanings and surprising functions.

Our goal is to catalyze new forms of collaborative exchange between our ESDF design community and the residents of Yahşibey village by first archiving broken objects--from children's toys to second-hand furniture to moth-eaten jackets. The histories and personal meanings that these objects have carried within them will be chronicled as a starting point to stimulate their re-design. Cultivating an open-ended, playful attitude towards repairing these broken objects will become the focus of our activities. We will also design forums/

yönelik oyuncu ve açık uçlu bir tavır geliştirmek, yapacağımız etkinliklerin odak noktası olacak. Aynı zamanda, yörenin çocuk ve yetişkinlerini beraberce tasarlamaya davet eden forumlar veya etkinlikler düzenlenecek --"çalıştay içinde çalıştay" serileri üretilecek.

Öğrenciler, Yahşibeyliler arasından tamir uzmanlarını araştıracaklar; belki usta bir marangoz, kalaycı, dikiş dikmeyi iyi beceren bir nine vb. bulunabilir. - tamir tekniklerinin değiş tokuşu, malzeme kaynağı bulma ve birlikte yapma esnasında yerel bilgiyi ön plana çıkarma ve övme- Biz, tasarım düşüncesini canlandıracak oyun ve iletişim dolu eylemler düşleyerek, ortak- hayal gücümüzü etkinleştirmeyi umuyoruz. Bu kültürler ve nesiller arası birlikte tasarım süreci, belki de, eğlenceli bir şekilde yenilenebilecek ve hayal gücüyle başka bir amaçla yeniden kullanılabilecek değerini kaybetmiş nesnelerin, yaratıcı, çevrebilimle ilgili -ekolojik- ve ekonomik potansiyellerini daha kolay fark etmemizde bize yardımcı olacak.

Çalıştayın ana araştırma sorusu şu: Tasarımcılar, yerel bir toplumda – ve özellikle onlarla birlikte – oyun yoluyla tamir etme yöntemiyle insanların yaratıcılıklarını ve yapım becerilerini aktive etmek için katalizör –çözücü veya dağıtıcı- görevi görmeye başladığında neler oluyor? Bu konuya ilişkin aşağıda birkaç kritik sorunun cevabını da araştıracağız:

events that invite local children and adults to co-design with us--generating a series of "workshops within our workshop."

Students will seek out community members with repair expertise: perhaps finding a master carpenter, a tinkerer (someone who finishes copper kitchen pots), a grandmother with textile mending skills, etc.--highlighting and celebrating local knowledge while facilitating the exchange of repair techniques, material sourcing and collaborative making. By envisioning playful, dialogical actions that stimulate design thinking, we hope to activate our collective imagination. Perhaps this cross-cultural and intergenerational co-design process will help us more easily recognize the creative, ecological and economic potential of de-valued objects, which can be joyfully renewed and imaginatively repurposed.

The main research question of the workshop is: What happens when designers become a catalyst to activate people's creativity and making skills through playfully repairing in--and especially with--a local community? We will investigate a number of critical questions, including:

Araştırma, yaratıcılık, oyun, tamir etme ve risk alma arasındaki ilişki nedir?
Hayal gücü en iyi bireysel mi yoksa sosyal bir olgu olarak mı anlaşılabilir?
Nesneler nasıl değer kazanıyor, değer kaybediyor ve yeniden değer kazanıyorlar?
Bir nesne ya da sistemi tamir etmek ne anlama gelir ve kaç farklı yoldan bu amaca ulaşılabilir?

Onarma ve restore etme ile farklı bir amaç kazandırma –re-purposing - ya da başka bir şeye dönüştürme -up-cycling- sanatı ya da uygulamaları arasındaki fark nedir?
Tamir etme, tedavi edici bir eylem olarak anlaşılabilir mi? Eğer öyle ise, ne gibi şeyleri, koşulları veya insanları iyileştirme konusunda yardımcı olabilir?
Farklı altyapılara sahip insanlar, günlük hayattaki kusurlu nesnelerle başa çıkma - ve bu nesnelerde değer görme- konusunda birbirlerinden neler öğrenebilirler?
Birlikte, tek başımıza yapamayacağımız neleri yapabiliriz?

Bu tanım duyurulduğunda, dünyanın dört bir yanından öğrenciler başvurdu ve çalıştay yürütücüleri tarafından seçildi. Sonrasında süreç aşağıdaki gibi devam etti:

What is the relationship between research, creativity, play, repairing and risk-taking?
Is imagination best understood as an individual or a social phenomenon?
How are objects valued, de-valued and re-valued?
What does it mean to repair an object or a system and how many different ways can that act be approached?
What's the difference between the poetics/practice of mending and restoring vs. re-purposing or upcycling?
Can repair be understood as therapeutic --and if so, what sort of things/conditions/people can they help to heal?
What can people from different backgrounds learn from each other about coping with--and seeing value within--the imperfect stuff of daily life?
What can we make together that we wouldn't have been able to make alone?

Once this brief was announced, students from around the world applied and were selected by the workshop leaders. The process then continued like this:

KRONOLOJİ / GELİŞİM: EVRİLEN BİR ORTAK TASARIM SÜRECİNİN GÜNCEİ

AİGAİ VE BERGAMA BİRTÜRTAMİR ALANI: TARİHİ VE MADDİ TAMİR BİÇİMLERİ
OLARAK ARKEOLOJİK ÇALIŞMALAR

DİKİLİ PAZARI: SOSYAL / EKONOMİK DEĞİŞİM YERİ

KÖYDE ALAN ÇALIŞMASI: KIRIK-DÖKÜK EŞYA AVI

PLAK GECEİ HAREKETİ

YAHŞİBEY TAMİR EVİ ETKİNLİĞİ VE HİKAYE HASATI: ATÖLYEMİZ İÇİNDE
BİR ATÖLYE

YAHŞİBEYLİNİN SESİ

YAHŞİ OYUNLAR VE YAHŞİBEYLİLERİN HARİTASI: KÖYDE ÖNEMLİ NOKTALAR
VE HİKAYELER

CHRONOLOGY / DEVELOPMENT:

DIARY OF AN EVOLVING COLLABORATIVE DESIGN PROCESS

AIGAI & PERGAMON: ARCHEOLOGICAL WORK AS A FORM OF MATERIAL
& HISTORICAL REPAIR

DİKİLİ BAZAAR: DYNAMICS OF SOCIAL / ECONOMIC EXCHANGE

VILLAGE FIELD WORK: SCAVENGER HUNT FOR BROKEN THINGS

THE VINYL SOCIAL ACTION

YAHŞİBEY REPAIR HOUSE ACTION: A WORKSHOP WITHIN OUR WORKSHOP

VILLAGE VOICE ACTION

YAHŞİ GAMES AND PEOPLE'S MAP ACTION : AMPLIFYING LOCAL LANDMARKS &
STORIES

PAZAR, 30 HAZİRAN: SIFIRINCI GÜN: BAŞLANGIÇ TANITIMI

Bu çalışmaya başladığımızda (Mine ve Lydia) dört şeyden emindik:

1. Seçtiğimiz, Türkiye, Yunanistan, ABD ve Arjantin'den gelecek, yaşları 6-45 yaş arasında değişen, farklı disiplinlerden ve gelecek vaat eden 13 tasarımcıdan oluşan bir ekip;
2. Emre'nin, hepimiz için yatacak yeri, sıcak suyu, havuzu ve ortak mutfağıyla banyosu ve çalışma alanları olan çok güzel taş evinde 2 hafta geçirme ayrıcalığımız vardı;
3. Oyun ve tamir etkinliklerini keşfedip bir araya getirebileceğimiz, bölgeye-özgü ortak bir proje yapmak istiyorduk;
4. Kendi yaratıcı mesleklerimiz ve günlük yaşantılarımızda daha etik bir pratiği nasıl geliştirebileceğimize değinerek, çağdaş tasarımcının rolünü sorgulamak istiyorduk.

Proje yürütücüleri olarak, öncelikle kendimizi, resmi "öğretmen" rolünden çıkarıp, farklı sistemlerin çalışma grubu içinde ve daha büyük çapta da köylülerle ilişkili olarak düzgün ilerlediğinden emin olmaktan sorumlu, işi kolaylaştıran destekçiler olarak görmeye karar verdik. Asgari resmi pedagojik yönlendirmeye neler üretebileceğimizi görmek istedik. Bunun yerine, yöntemdeki amacımız, çalıştay katılımcılarını, birbirleriyle ve Yahşibeyliler ile evirilen ilişkilerinden doğan, anlamlı ve ortak bir projeyi tanımlama ve gerçekleştirme konusunda onlara ilham vermek ve güçlendirmektir. Proje tanımını çok geniş tutmanın büyük

SUNDAY, JUNE 30: DAY ZERO: INITIAL INTRODUCTIONS

When we began this workshop, all that we (Mine and Lydia) were certain of were four things:

1. We had selected a team of 13 promising multi-disciplinary designers from Turkey, Greece, US, and Argentina, ranging in age from 6-45 years old;
2. We had the privilege of spending two weeks in Emre's beautiful stone house that had enough mattresses for us all, hot water, a pool, a communal kitchen and bathroom and studying spaces;
3. We wanted to collaboratively create a site-specific project that would explore and combine acts of playing and repairing;
4. We wanted to interrogate the role of the contemporary designer, addressing how we can manifest a more ethical practice within our creative professions and our daily lives.

As workshop leaders, we decided in advance not to assume the role of formal "teachers", but rather to see ourselves as facilitators responsible for making sure that various systems were flowing well within our workshop group and in relation to the villagers at large. We wanted to see what we could produce with minimal formal pedagogical instruction. Instead, our methodological aim was to inspire and empower workshop participants to define and realize

bir risk taşıdığının -özellikle tasarım çalıştaylarında alışılmışın dışında, proje sonunda belirli türde bir çıktı olmasına yönelik bir gündem olmadığı için- farkındaydık. Fakat bu riskin karşısında, geçmişteki kendi yaratıcı deneyimlerimizden derlediğimiz bilgileri aktarma, süreçte "anında düşünüp karar verme" ve anında eyleme geçerken mizahı bir araç olarak kullanma kapasitemize inanıyorduk. Öğrencilerin, eğlenmeye devam ederken, rahatlık alanının ötesine gitme mücadelesine girmelerini istedik.— ve bunu onlardan beklerken, kendimizden de sadece aynı şeyi bekleyebilirdik; eğitimci ve yaratıcı uygulayıcılar olarak kendi yöntemlerimizin sınırlarını test etmek-

Sıfırınca Gün'ün farklı saatlerinde, ABD, Avrupa ve Türkiye'nin farklı şehirlerinden gelen çalıştay katılımcıları kaldığımız yere varmaya başladılar. Mine ve Lydia, ESTV evini açmak, Emre ile buluşmak ve çalıştay ekibimizdeki herkes için bir "hoş geldiniz yemeği" hazırlamak için birkaç erzak almak üzere bir gün önceden gelmişlerdi.

a meaningful collective project that grew out of an evolving relationship with one another and the residents of Yahsibey village. We knew that there was a great deal of risk in keeping the brief defined so broadly --especially since there was no clear agenda for a specific type of outcome, as is conventionally the practice within design workshops. But we believed in our capacity to transfer knowledge gleaned from our own creative experiences in the past and to "think on our feet" and through our hands, using humor as a tool. We wanted to challenge students to go beyond their comfort zones while still having fun--and if we expected this from them, then we could only expect the same of ourselves, testing the limits of our own methods as teachers and creative practitioners.

At different times during Day Zero, workshop participants began to arrive, having traveled from various cities in the USA, Europe and Turkey. Mine and Lydia had arrived a day earlier to unlock the ESDF house, meet with Emre and gather some initial provisions so that we could prepare a welcome dinner for everyone on our workshop team.

AİGAI VE BERGAMA BİR TÜR TAMİR ALANI: TARİHİ VE MADDİ TAMİR BİÇİMLERİ OLARAK ARKEOLOJİK ÇALIŞMALAR

AIGAI & PERGAMON: ARCHEOLOGICAL WORK AS A FORM OF MATERIAL & HISTORICAL REPAIR

PAZARTESİ, 1 TEMMUZ: AİGAİ VE BERGAMA: BİR TÜR TAMİR ALANI TARİHİ VE MADDİ TAMİR BİÇİMLERİ OLARAK ARKEOLOJİK ÇALIŞMALAR

Spaces between stones / Taşlar arasındaki alanlar
Filled with pieces unaltered / Değişmeyen parçalarla dolu
Layered history / Ve de katmanlaşmış tarihle

Many life spaces / Birçok yaşam alanı
Stones separate the city / Taşlar şehri ayırıyor
Social parts of life / Ve yaşamın sosyal parçalarını

–1. gün sonunda Hazal ve Abby'nin birlikte yazdığı bir çift haiku* şiiri.

*Haiku: Üç dizeli kısa Japon şiiri. Buradaki üç mısraının 5, 7 ve 5 heceden oluştuğu bir şiir. Türkçeye çevrildiğinde aynı hece sayısı yakalanamıyor. Çeviri, sadece kelimelerin Türkçe karşılığını içeriyor.

MONDAY, JULY 1: AIGAI & PERGAMON: ARCHEOLOGICAL WORK AS A FORM OF MATERIAL & HISTORICAL REPAIR

Spaces between stones
filled with pieces unaltered
layered history

Many life spaces
stones separate the city
Social parts of life

- A double haiku poem by Hazal and Abby written at the end of Day #1

Yahşibey' de bölgeye özgü etkili bir proje kurgulayabilmek için, tarihin çeşitli katmanlarının köyün ve daha geniş çapta, Ege Bölgesi'nin karakterini ve yaşam örüntülerini nasıl şekillendirdiğini anlamak önemliydi. Fark edilmesi eşit derecede öneme sahip bir diğer konu ise, tarihin kendisinin dahi işlenmiş ve yeniden işlenmiş bir olgu olduğu ve bu olgunun, kelimelerle olduğu kadar nesneler ve görsellerle de aktarıldığıdır. Tarih, parçalara ayrılmış hikâyelerin bir derlemesinden başka bir şey değildir. Bir arkeoloğun işi, bu parçalanmış tarihsel anlatımların maddi kanıtlarını belirleyip, yeniden bir araya getirmek ve yorumlamaktır; çünkü tüm bunlar insanların kimliklerini etkileyebilir. Hayatımıza değer katan yer, insan ve şeyleri bu işbirliğiyle hatırlama eylemi, hem yerel toplumun, hem de dünyanın geri kalanının ruhani iyiliğini garantiye almak için zaruridir. Geriye dönüp baktığımızda, bu anlayışın, çalıştay projemizin temel bilgisi haline geldiğini anlıyoruz.

Grubumuz, 1. güne, sabah ilk olarak Aigai, ikinci olarak da Bergama olmak üzere, yakın bölgedeki arkeolojik kalıntıları keşfederek başladı. Hepimizin ortak görevi, arkeologların dağılmış tarihi kalıntıları nasıl yeniden hayal ettiklerini ve yerel tarihteki boşlukları belirli malzeme tamir yöntemleriyle nasıl doldurduklarını keşfetmektir. Harap olmuş mimari alanlardaki taşlar ile kurak, kayalık yerel alanlardaki taşlar arasındaki ilişkilere odaklandık. Dokunulmamış ya da bir şekilde başka bir amaçla yeniden kullanılmış da olsa, bu alanda kalan her şeyin bir değeri olduğuna karar verdik. Farklı tamir etme şekilleri saptadık; örneğin; parçaları birleştirme, yeni bir şey yapmak için tekrar kırma veya bozma, boşlukları

To envision an effective site-specific project in Yahşibey, it is essential to understand how layers of history shape the character and life patterns of the village and the broader Aegean region. An equally important thing to realize is that history itself is a crafted and re-crafted phenomenon, conveyed through objects and images as well as through words. History is, after all, nothing more than a compilation of fragmented stories. The archeologist's job is to identify, re-assemble and interpret the material evidence of those broken historical narratives because they can influence the identity of a people. This act of collective remembering places, people and things that have added value to our lives is essential to ensure psychic well-being, both for the local community and the rest of the world. In retrospect, this insight became the bedrock of our workshop project. . .

Our group began Day One by exploring nearby archeological ruins from morning until late in the day, with Aigai as the first stop and Pergamon, the second. Our collective task was to explore how archeologists re-imagine crumbled sites and thereby patch up holes in local history through particular material repair methods. We focused on the interrelationship of stone in the ruined architectural sites and in the arid, rocky local landscape. We agreed that everything that remains in the ruined site has value, whether the thing is left untouched or has been repurposed in some way. We identified different forms of repair (e.g., combining fragments, re-breaking them to make something new, fusing the old stones with concrete or new marble to fill the gaps, resurrecting structures, etc.) We also discussed the emotions

doldurmak için eski taşları beton ya da yeni mermer ile birleştirme, yapıları yeniden canlandırma vb. Aynı zamanda, arkeolojik alanların uyandırdığı duyguları tartıştık – alanın yenilemesi "gerçek" mi, yoksa "sahte" mi hissettiriyor? Malzemedeki boşlukları, kusurları mı vurguluyor, yoksa onları ret mi ediyor? Ne hikâyeler, nasıl anlatılıyor? Ve biz bu gözlemleri kendi günlük hayatlarımızla nasıl ilişkilendirebiliriz; örneğin, kırılan ev eşyalarıyla? Bozulan altyapı sistemleriyle? Hatta bozulan psikolojiler, kişilerarası ve sosyal ilişkilerle?

Bu alanlardaki insan müdahalesinin karakteri göz önünde bulundurulduğunda, yenileme çalışmalarında en önemli şeyin malzeme dürüstlüğü'nün ortaya konması olduğunu saptadık: kırık dökük mimari yapıların, restore ya da tamir edilmiş nesne veya alanlar olduklarının gizlenmek yerine vurgulanarak sunulduğu yerler, bizler için çok daha tatmin ediciydi. Ayrıca, bilgi tabelalarının, alanların tarih boyunca farklı yerleşenler tarafından nasıl kullanıldığı ve bu alanlara nasıl değer verildiğine dair daha zengin bir dizi hikâyenin aktarımında nasıl eksik kaldığını tartıştık. Bergama'nın, zamanının başlıca sağlık merkezi olduğu bilgisini, Bergama ile ilgili aldığımız kitaptan dönüş yolunda öğrendik. Bu önemli bilgiyi alanda yakalayamamış olmamızın, yönlendirme tabelalarının dikkat çekici bir biçimde bilgi vermemesine bağladık. Bergama'daki harabe mimari yapıların, antik zamanlarda başlıca sağlık merkezi olduğunu bilmeden, detaylı ölçülerini ve fiziksel yapılarını bilmek, ziyaretçilerin hayal gücünü alevlendirmek yerine öldürme riskini taşıdığını düşündük.

that archeological sites invoke—does the restoration of the site feel "true" or "fake"? Does it emphasize material gaps/imperfections or attempt to deny them? What stories are told and how? And how can we relate these observations to aspects of our own daily lives, e.g., broken household objects? Broken infrastructures? Even broken psyches, interpersonal or social relations?

In terms of the character of human intervention in these sites, we determined that what is most important in restoration practices is to manifest material honesty: we gained the most satisfaction when broken architectural structures were presented so that their existence as a restored or repaired object/space was highlighted rather than disguised. We also discussed how the information panels lacked a richer set of stories about how the sites were used or valued by different inhabitants of the region throughout history. For example, one team member bought a book in a local shop that informed us that Pergamon was a major healing center in its time—information that was not accessible on any of the archeological panels on site. To know the detailed measurements and physical configuration of ruined architectural structures in Pergamon without learning about its function as a therapeutic destination in antiquity runs the risk of deadening the viewer's imagination rather than igniting it.

Akşam olunca odağımız, kendi topluluk binamıza kaydı. Ortak yaşam sürdürdüğümüz evimiz için hep birlikte bir yemek yapma ve temizlik sistemi tasarladık, kendi geçmişlerimizden söz ettik ve hangi sosyal davranışları en çok önemsedığımızı ve hangilerinden en çok rahatsız olduğumuzu itiraf ettik. Profesyonel hedeflerimiz ve ilgilerimiz hakkında sohbet ettik. Öğrencileri, akşam yemeklerinin menülerine uygun oyun içeren deneyimler tasarlamaları konusunda teşvik ettik: örneğin, eğer dünyanın herhangi bir bölgesine ait bir yemek pişiriliyorsa, o temaya uygun bir ortam, oyun ya da eğlenceli etkinlikleri de tasarlamaları gereğinden söz ettik. Mizah, birlikte oynamak ve lezzetli yemekler paylaşmak, birbirimiz hakkında sürpriz şeyler öğrenmemiz ve kendi ESTV topluluk ortamımızı inşa etmemiz için güvenli bir alan yaratmamızda –ortak tasarım yapmamızda bize olanak sağlayan temel adım – anahtar yöntem oldu.

In the evening our focus shifted to community-building within our group. We co-designed a cooking/cleaning system for our communal home, introduced our own personal histories and confessed what sorts of social behaviors we most value and most despise. We talked about our professional goals and interests. We encouraged students to design playful experiences that would complement the dinner menus they were preparing: for example, we mentioned that if they were cooking food from a particular part of the world, they could think of creating an ambient environment and set of playful activities related to that theme. Humor, playing together and sharing delicious meals were identified as key methods to create a safe space in which to learn surprising things about one another and build our own ESDF community space—an essential step in enabling us to co-design together.

WHAT DOES YOUR NAME MEAN?

Sarah: Princess / Ege: Aegean (Aegean)

Sol: Sun

Sezgi: Intuition / Sixth Sense

Kaija: Earth / Home

Bilge: Wise

Gökhan: The Ruler of the Sky

Abdül: ~~Abdül~~ GIVES JOY

Mine: A kind of flower / Dilan: Darling

Savi: Passionate Love

Haral: Falling Leaves in the Autumn / Deer /
Beautiful Bride (Beautiful Bread)

Can: Getting Together / Unity

Xibos: Victory ~~Xibos~~ for the people

Lydia: Purple Dye Seller / 02/07/13

DİKİLİ PAZARI: SOSYAL / EKONOMİK DEĞİŞİM YERİ

DİKİLİ BAZAAR: DYNAMICS OF SOCIAL / ECONOMIC EXCHANGE

SALI, 2 TEMMUZ: DİKİLİ PAZARI: SOSYAL / EKONOMİK DEĞİŞ TOKUŞUN DİNAMİKLERİ

Salı günleri Dikili'de pazar kurulur. Biz de ev ihtiyaçlarını ve ortak yemek malzemelerini almak, aynı zamanda ikinci alan çalışmasını yaparak sosyal, ekonomik değiş tokuşun estetik ve dinamikleri üzerine kültürlerarası bir analiz yapabilmek için, İngilizce ve Türkçe konuşan öğrencilerden oluşan üç kişilik gruplara bölündük ve pazara gittik.

Satıcılar müşterileri cezbetmek için farklı stratejiler kullanıyorlardı: sebze ve meyvelerini, yöre kadınlarının kıyafetlerindeki renkli desenlerin yansımalarına benzettiğimiz gruplar oluşturacak şekilde düzenlemişlerdi. Diğer satıcılar ürünlerinin üzerine daha taze görünmeleri için su serpiyorlar, sanki daha şimdiden mutfaktaymış ya da bir yağmur fırtınası sonrası hala topraktaymış gibi. Etrafında hâlihazırda insanlar toplanmış olan tezgâhlar daha da çok dikkat çekiyordu - sanki kalabalığın varlığı, ürünlerin daha yüksek kalitede olduğu izlenimini uyandırıyor. Birçok tezgâhtar "en iyi mallar bende!" diye bağıyor ya da bir müşteri yaklaştığında, daha tezgâhtan hiç bir şey seçmeden kaç kilo istediğini soruyordu. Bergama'daki ketum bilgi tabelalarının aksine, tezgâhtarlar, müşteri söylemeden onun isteklerini tahmin edip dile getirerek, hali hazırda başarılı bir değiş tokuşa zemin hazırlıyor gözüküyorlardı.

TUESDAY, JULY 2: DİKİLİ BAZAAR: DYNAMICS OF SOCIAL / ECONOMIC EXCHANGE

Tuesday is Bazaar day in Dikili. We split into separate teams of three English/Turkish speaking students to buy household goods and food for our collective meals, but also to cross-culturally analyze the aesthetics and dynamics of social/economic exchange by doing the second case study on the local marketplace.

Sellers used different strategies to lure customers: they organized their fruits and vegetables in piles creating colored patterns that seemed to echo the prints in local women's clothing. Other vendors sprinkled water on their goods to rehydrate them so they appear fresher, as if already in someone's kitchen or still in the soil after a rainstorm. Stands that had already attracted many people would garner even more attention--the presence of crowds signaled that the products may be of higher quality. Many sellers would shout "mine is the best" or if a customer came near, they might ask how many kilos they want before the person had chosen any food from the stand. Anticipating and giving voice to the customer's desire before they say it themselves seemed essential in catalyzing a successful exchange, contrary to incommunicative information panels in Pergamon.

Newcomers to bazaar culture among us noted that, unlike in big brand supermarkets, stand owners encouraged touching and tasting before a purchase was made. Offering samples

Aramızda pazar kültürünü yeni deneyimleyenlerin belirttiğine göre, büyük marka süpermarketlerin aksine, tezgâhtarlar satın almadan önce ürünlerinin dokunulmasına ve tadılmasına izin veriyorlardı. Tadımlık ürün sunmak, cömertlik, ürünün kaliteli olduğunu kanıtlama çabası ya da potansiyel satın alımı tetikleyici bir strateji olarak düşünülebilir. Hedef kitleyle zaman içinde kurulan güven, düzenli müşterilerin devamlılığını sağlarken aynı zamanda yeni "devamlı" müşterilerin kazanılması için akıllıca bir yöntem. Bu gözlemler, bir toplulukla ortak proje tasarlanması konusunda bize faydalı modeller sundu.

Değiş tokuş konusunu biraz daha karmaşıklaştırmak adına, çalıştay üyelerimizden biri, Sol Aramendi, pazarcıların fotoğraflarını çekti ve birkaç dakika içinde bastırıp, bu portreleri sahiplerine hediye etti. Tezgâhtarlar yeni birini gördüklerinde, zaman içinde istikrarlı ve sürdürülebilir bir alış-veriş ilişkisi kurma olasılığını doğal olarak düşünüyorlar. –Ancak, Sol'un davranışı, değiş tokuşun ekonomik değer olmadan da gerçekleştirilebileceğini hatırlattı. Tıpkı zaman zaman pazarcıların "abla satın almasan da tadına bakabilirsin" demeleri gibi veya mesela, satın almadan bir salkım üzümü sana hediye etmeleri gibi. - Pazarda alınan bu derslere dayanarak, sadece yerel estetikte bir akıcılık kazanmakla kalmayıp, aynı zamanda köylülerle güven ilişkisi kurmak için stratejiler de geliştirmeye başladık.

could be interpreted as an act of generosity, a means to prove that their product is of high quality, or a strategy to provoke more interest in their potential exchange. The built trust over time with their audience, cleverly cultivating new "regulars" while maintaining their usual customers. These observations offered useful models as we considered how to co-design a project with a community.

To complicate the notion of exchange, one of our workshop members, Sol Aramendi, took photographs of the vendors and then developed them on the spot, returning a few minutes later to give these portraits to her subjects as a gift. When vendors see someone new, they recognize the possibility for establishing a steady and sustainable buy-sell relationship over time - but Sol's gesture reminded us that the exchange could also operate in reverse, devoid of any economic value. Similarly, it is not unusual for bazaar sellers to say; "Sister! You can taste even you do not buy", or they might give you a bunch of grapes as a gift even though you do not intend to buy any. Based on these lessons learned in the bazaar, we not only began to gain fluency in local aesthetics but also to develop strategies for building trust with the villagers.

DEMET
2 T.L.

TABAK DOLUSU
L'IMON

KÖYDE ALAN ÇALIŞMASI: KIRIK-DÖKÜK EŞYA AVI

VILLAGE FIELD WORK: SCAVENGER HUNT FOR BROKEN THINGS

 AR AMBA, 3 TEMMUZ: K YDE ALAN  AL  MASI: KIRIK-D K K E YA AVI

Bug n alan ara tırmamıza, Yah ibeyliler'e kendimizi tanıtmaq, ne üzerine araştırma yaptığımızı onlara anlatmaq, birkaç kırık dökük eşya toplamak ve Sol'un Cuma günü gerçekleştirileceği "Plak Gecesi" etkinliği için davetiyelerini vermek üzere köyün sokaklarında dolaşmaya ba layarak devam ettik. (Plak Gecesi: köy halkının toplanıp istedikleri müzikleri seçip Türkçe plaklar dinleyecekleri ve aynı zamanda Sol'un çekeceği fotoğraflar için poz verecekleri bir etkinlik)

 ngilizce ve Türkçe dil engelini açarak herkesin iletişim sağlayabilmesi amacıyla, üç kişilik uluslararası gruplara b l nd k. Grupların çoğu, aileler meşgul olmadığı ya da misafir ağırlamak için müsait olduğu sürece evlere davet edildiler. Hepsi bize karşı çok kibar ve Emre'nin vakfına gelen yeni bir  ğrenci grubuyla daha tan  yor oldukları için heyecanlıydılar. Bu, bizim, ortak tasarım sürecinde ilk adımıydı: Öğrenciler, köylüleri, kendi evlerindeki tamir edilebilecek kırık veya bozuk nesneleri belirleyerek, ya da daha önce onarılm   veya farklı bir amaçla yeniden kullandıkları nesnelerini bize göstermelerini sağlayarak, hikâyelerini anlatmalarını isteyerek için içine dâhil etmeyi denediler. Aynı zamanda, proje konusuna odaklanarak, köydeki sosyal yaşam üzerine bilgi toplamaya ba ladılar.

WEDNESDAY, JULY 3: VILLAGE FIELD WORK: SCAVENGER HUNT FOR BROKEN THINGS

Today we continued our field research by venturing into the village to introduce ourselves to the locals of Yahşibey, tell them about our research on repair, assemble a collection of broken things, and give them printed invitations to Sol's "Vinyl Social" on Friday (an event where villagers gather to listen to vinyl records of Turkish music, choosing songs as well as posing for a photo portrait that Sol would shoot for them.)

We broke into international teams of three students to ensure that everyone could communicate across the English/Turkish language barriers. Most members of the workshop were invited into homes unless the families were busy and couldn't host them. All of them were kind to us and excited about meeting another new group of students from Emre's foundation. This was our first step of a co-design process: students tried involving villagers in identifying broken things in their homes that might get fixed, or in showing us things that previously had been mended or repurposed that they were willing to share their stories with us. At the same time, students started to investigate data on the local life based on the project focus.

3. günün önemli görevi, insanların hikâyelerini ve kırık, bozuk nesnelerini toplamaktı. Bu kırık, bozuk şeyler onlar için neden önemli? Neden değerli hale geliyorlar ve nasıl değerliler (duygusal/hissi olarak, ya da parasal, işlevsel, vs. olarak)? Onlardan öğrenebileceğimiz hangi tamir becerilerine sahipler? Günün sonunda araştırma grupları, sadece hikâyeler, kırık nesnelerin fotoğraflarıyla değil, aynı zamanda köylülerle birlikte tamir etme ve kırık, bozuk nesnelere yeni bir amaç kazandırma konusunda fikir ve önerilerle de geldiler.

The important task for day 3 was gathering people's stories and collecting their broken objects. Why is that broken thing important to them? Why is it valued and how is it valuable (emotional/sentimental, or monetary, useful, etc.)? What repair skills do they have that we might learn from? At the end of the day, the research teams collected not only stories, photos of broken things, but also came up with ideas and suggestions for how to go about repairing or repurposing the broken things with the villagers.

PERŞEMBE, 4 TEMMUZ: ALAN ÇALIŞMASINDAN ÖĞRENİLENLERİN YANSIMASI

Köydeki ilk alan araştırmamızın ertesi günü, öğrenciler, topladıkları nesneleri göstermek ve bu süreçte yaptıkları çıkarımları paylaşmak üzere sunumlar hazırladılar. Gruplar; Sarah, Cem ve Nikos; Kaija, Mine ve Sezgi; Bilge, Sevi ve Sol; Hazal, Abby ve Gökhan'dan oluşmaktaydı. Herkes tanıştığı ilginç insanlarla ilgili birçok hikâyeyi paylaştı, ancak yerel halkın hasar görmüş nesneleri onarma ve farklı bir amaca uygun olarak yeniden kullanma konusuyla kendilerinin hâlihazırda uğraştıkları sonucu çıkarıldı. Dikkat çekici örneklerden bazıları; Yahşibey Köyünde, Dikili – Bademli yolu üzerinde, bozuk bir çamaşır makinasının bir beyaz-eşya teknik servisi tabelası olarak yeni bir amaçla kullanılması, teneke kutuların bahçe saksısı, bir ağaç gövdesinin plastik sandalye ayağı olarak kullanılması gibi.

Çoğu zaman vardığımız sonuç, yerel halkın, bir nesneye yeni bir kullanım alanı bulunabiliyorsa, o nesnenin kırık/bozuk olduğuna inanmadıkları oldu. Bir nesne fiziksel olarak zarar görmüş ya da orijinal işlevini artık yerine getiremiyor olabilir, fakat hiçbir kullanım değeri kalmayana kadar "kırılmış/bozulmuş" sayılmıyor. Bu yüzden, çoğu yaratıcı şekilde yeniden farklı amaçlarla kullanılmış olsa da, köyde çok az sayıda gerçek anlamda "kırık/bozuk" nesne vardı. Köylülerden bir kaçının belirttiği üzerine, evlerde çok fazla kırık/bozuk nesne olmamasının bir diğer sebebiyse evlerinde çok fazla eşyaya sahip olmamalarıydı. Bu, çalışmamız için çok temel bir çıkarımdı:

THURSDAY, JULY 4: REFLECTING ON LESSONS LEARNED FROM FIELDWORK

The day after our first fieldwork session in the village, students prepared presentations to show everyone what broken objects they gathered and what insights they gleaned along the way. The groups were Sarah, Cem, & Nikos; Kaija, Mine, & Sezgi; Bilge, Sevi, & Sol; Hazal, Abby, & Gökhan. Everyone reported back that they had discovered a wide array of interesting people, but it became apparent that the locals already took care to regularly mend and repurpose their damaged or waste things. Some of the remarkable examples were: a broken washing machine was repurposed as a signboard of a white good repairing service locating on the main road of Dikili – Bademli in Yahşibey Village, and a tin can transformed into a garden planter, a tree trunk doubled as the leg of a broken plastic chair, etc.

We came to the conclusion that most of the time, the locals don't believe an object is broken if you can find another use for it. It may be damaged physically or may not be able to perform its original function anymore, but it's not considered "broken" until it has no use value. Therefore, there were very few truly "broken" objects in this village, although many had been creatively and resourcefully repurposed. Some villagers claimed that the other reason for not having too many broken objects is because they do not possess excess furniture and goods in their homes. This was a profound realization for our group: their assumptions about the meaning of the term "broken" are different than ours, and

onların "kırık/bozuk" kavramıyla ilgili varsayımları bizimkilerden farklıydı ve Yahşibey köylülerinin bu anlamda bize öğretecekleri çok fazla şey vardı. Biz zarar görmüş ya da çatlamış bir nesnenin kırık/bozuk olduğuna inanıyorduk, fakat onlar nesneleri böyle görmüyorlardı. Biz nesneleri değersizleştirmede hızlıydık; köylülerse değillerdi. Daha sonra çalışmalarımız, bu farkındalıkla birlikte, köylülerin ve çalıştay katılımcılarının nesneleri birlikte yeniden değerlendirebilecekleri sosyal etkinlik ve forum serileri tasarlamak üzerine yoğunlaştı. -Sadece tamire dair bilgileri değiş tokuş etmek ve ortak yaratımın keyfini çıkarmak için değil, aynı zamanda topluluk içinde bozulmuş, elle tutulamaz şeyler hakkında daha fazla hikâye dinleyebilmek için.- Köylüleri dinlerken öğrenciler, kasabanın altyapısal sisteminde küçük sorunlar saptadılar. Aynı zamanda nesiller arası iletişimde belirgin bir kopukluk olduğunu, "şehirden gelenler" ve "yerel köylüler" gibi uçurumlar gözlemlediklerini ve yerel değer ve becerileri tehdit eden tarihsel bir hafıza kaybı tehdidi olduğunu da fark ettiler.

Diğer yandan, gruplar, iletişim kaynaklı sorunlarını paylaştılar. Biz de katılımcıları konuşmanın "dışında bırakılmış" hissettirmeyecek çeviri yöntemlerini tartıştık ve alternatif, sözsüz iletişim stratejilerini keşfetmeye başladık. Değiş tokuş esnasında yavaşlama, vücut diline dikkat etme, hediye verme, dilden kaynaklanan yetersizlikleri kabullenme/sabretme, çocuklar ve hayvanlarla etkileşim, vb. Sol, ayrıca, köylülere fotoğraf makinesi ödünç vermenin, fotoğraf çekmenin, paylaşmanın da ideal bir sözsüz iletişim kurma aracı ve güven yaratma yolu olduğunu bizlere aktardı.

the villagers of Yahşibey have much to teach us in this regard. We believe that a damaged or cracked object means that it is broken, but they don't see objects in that way. We are quick to devalue objects; the villagers are not. With this realization, our challenge then became focused on designing a series of social actions and forums where villagers and workshop members could repurpose objects together--not only to exchange repair knowledge and enjoy the act of co-creating, but also as the means to glean more stories about intangible things that may be broken in the community. In listening closely to the villagers, students noted that there were some minor problems in the town's infrastructure. But there was also a significant inter-generational communication gap, rifts between different inhabitants of the village such as "urban newcomers" and "original villagers", and the imminent threat of historical amnesia surrounding local customs and skills.

On another level, the group shared their experiences in struggling to find ways to communicate through our inevitable language barriers: we discussed translation techniques that did not make participants feel "shut out" from conversations, and also began to explore alternative forms of non-verbal communication strategies: slowing down the pace of exchanges, paying attention to body language, gift giving, patience/acceptance of a linguistic handicap, interactions with children and animals, etc. Sol also explained how taking/sharing photos as well as lending her camera to villagers was also an ideal means of non-verbal communication, and a way to build trust.

**GENÇ
TEKNİK**

KLİMA

BEYAZ EŞYA

SERVİSİ

0543 450 00 26

TEKİRTAŞ DAĞ DOKALCI

GENÇ TEKNİK

B&D
Basketball
and Dart

PLAK GECESİ HAREKETİ

THE VINYL SOCIAL ACTION

PLAK GECESİ

GELİN, EMRE SENAN OKULU
ÖĞRENCİLERİYLE BERABER
TÜRKÇE PLAKLAR DİNLEYELİM
60LARI VE 70LERİ
HATIRLIYOR MUSUNUZ?

CUMA GÜNÜ
AKŞAM YEMEĞİNDEN
SONRA KÖY KAHVESİNDE!
19.00-22.00

CUMA, 5 TEMMUZ: GRUP BEYİN FIRTINASI VE PLAK GECEİ

Cuma günü, tüm grupla üç etkinliğe odaklandık:

1. Yahşibey' de sisteme dair tamir ihtiyaçlarının tespit edilmesi ve proje fikirlerinin önerilmesi;
2. Proje önerilerimizi tartışmak üzere muhtar ile buluşma ve
3. İkinci değiş tokuş etkinliğimiz olan, Sol'un "Plak Gecesi".

Tıpkı Dikili'deki pazar satıcıları gibi, amacımız ilham vermek ve köylülerle devamlılığı olan ilişkiler kurmak için stratejiler geliştirmektir; köydeki potansiyel problemleri saptama konusunda ilgilerini ve katılımlarını arttırmak ve birlikte ilk örneğini gerçekleştireceğimiz herhangi bir tamir etme projesinde bizimle işbirliği yapmalarını sağlamaktır.

Grup tartışmaları boyunca, köydeki sokak tabelaları sistemine yönelik bir sorun olduğu ortaya çıktı. Köyün yerlisi olan bir ailenin söylediğine göre, resmi sokak isimleri, her bir ikamet eden için kayıtlanmış posta adresleriyle uyumuyordu. Biz de bunun, sokakların köylüler tarafından isimlendirileceği, böylece kendi mahallelerini nasıl tanımladıklarını yansıtan, yeni bir sokak tabelası serisi yaratmamız için bir fırsat olabileceğini düşündük. Muhtemelen bu isimler, o muhite ait değerleri ya da etkinlikleri yansıtan ilginç hikâyeleri yakalayan isimler olabilirdi. En önemlisi, köylülerle birlikte sorunlu tabela sistemini

FRIDAY, JULY 5: GROUP BRAINSTORM & THE VINYL SOCIAL ACTION

On Friday, we focused on three activities with the whole group:

1. Identifying systemic repairs needed in Yahşibey and proposing project ideas in response;
2. Meeting with the mayor to discuss our emerging project proposals; and
3. Sol's "Vinyl Social," the second exchange action in our series.

Like the Dikili bazaar venders, our goal was to develop strategies to inspire and develop an ongoing relationship with the villagers; to grow their interest in identifying potential problems in the village and becoming involved in collaborating on any repair project that we would prototype together.

One problem emerged regarding with the street signage in the town. A local family told us that the official street names did not correspond with the actual postal addresses registered for each resident. We thought this might offer an opportunity for creating a new set of street signs that could be renamed by the villagers so that they reflected the ways that people described their neighborhood. Perhaps the names could capture interesting stories about what characterizes the values or activities that happen on that block. Most important was to identify a process by which we could fix the problematic signage with the villagers. The street sign project seemed like an achievable knowledge exchange that would leave

onarabileceğimiz bir süreç belirlemektir. Sokak tabelası projesi, köye, tamamen devlet bürokrasisin kontrolündeki bir tabela sistemi yerine, köylülerin kendi köylerinin nasıl olmasını istediklerini yansıtan bir şeyler bırakacak, ulaşılabilir bir bilgi değiş tokuşu gibi gözüküyordu.

Sokak tabelaları konusuna odaklandığımızda, hikâye içeriklerini toplayabileceğimiz ve projeyi eğlenceli ve değişik bir yöntemle yapabileceğimiz – tamir etme sürecine oyunu da dâhil ederek – farklı yolları tartıştık. Köylüler ve onların zanaat/elişi/tamir becerileri hakkında, kapı, kapı dolaşmadan daha fazla bilgi alabileceğimiz, uygulamalı çalıştaylar yapacağımız bir gün düzenleme fikri ortaya atıldı. Amaç, onlarla bir şeyler yaparken aynı zamanda beraber eğlenmektir. Bu fikir, sonuç olarak, Pazar günü gerçekleştirilmesi planlanan "Yahşibey Tamir Evi" etkinliğine -bir tür çalıştay içinde çalıştaya- dönüştü.

Öğleden sonra muhtarla yaptığımız görüşmede sokak tabelası projemizden bahsettiğimizde, altyapısal tabela sorununu aslında düzeltmeyeceğimizi açıkladı, çünkü bu yasal ve işlevsel bir sistem olması açısından devlet tarafından yapılması gereken bir düzeltmeydi. Ancak biz, potansiyel olarak, resmi olmayan bir işaret sistemi tasarlayabilirdik ve muhtarın dediğine göre, bu tabelaları köy içinde istediğimiz yere koyabilirdik.

O akşam köy kahvesinde Sol, Plak Gecesi'ni düzenledi. Taşınabilir kırmızı pikabını ve köyde yaşayan birinden ödünç aldığı plakları getirdi ve kahvenin bir duvarını, hatıra fotoğrafı

the village with something representing how they wanted their village to be set up, instead of having signage be controlled entirely by a governmental bureaucracy.

Once we set our sights on solving the street sign issue, we discussed different ways to gather narrative content and get the project done in a fun and interesting way--incorporating play into our process of repairing. We came up with the idea of doing a day of doing hands-on workshops where we could learn more about the villagers and their craft/repair skills without going door to door. The goal was to have fun with them while we made things together. This idea would eventually evolve into the "Yahsibey Repair House"—a kind of workshop within a workshop-- scheduled to take place the following Sunday.

When we proposed our street signage project with the mayor that afternoon, he explained that we would not be able to actually repair the signage infrastructure problem, because that would need to be done by governmental representatives to make it an official, functional system. But we could potentially design a sign system that would function in unofficial ways, and he welcomed us to install such signage in the town itself.

Later that evening Sol hosted her Vinyl Social at the local café. She brought her portable red turntable and a collection of vinyl records that one woman living in the village had loaned her, and she decorated the café wall with bright stickers so that it could serve as

çekimi için arka plan oluşturacak renkli çıkartmalarla düzenledi. Açıkça görölüyordu ki, dağıttığımız küçük etkinlik davetiyeleri işe yaradı ve hep birlikte plak dinlemek büyüleyiciydi: çoğunlukla sadece erkekler tarafından kullanılan bir alan olan köy kahvesi, bu kez erkekler, kadınlar ve çocuklarla doluydu -duyduğumuz kadarıyla, normalde düğünlerde olduğundan bile fazla doluydu-. Çalıştay katılımcıları Kırık Dökük Eşya Avı'nda ziyaret ettikleri aile üyeleriyle tekrar buluşma şansı ve bu köyde yaşayanlar hakkında daha geniş bir izlenim elde etme olanağı yakaladılar. Hep birlikte oturduk, Zeki Müren, Coşkun Sabah ve Ferdi Özbeğen gibi Türkiye'de bilinen sanatçıların müziklerini dinledik, sohbet ettik, çay içtik, birbirimizin günlük hayatları hakkında daha çok şey öğrendik, fotoğraflara poz verdik ve hatta doğaçlama dans ettik.

a backdrop for a photo shoot. Clearly, the small event invitation flyers were effective and the idea of listening to records together was intriguing: a space usually occupied only by men, the cafe was filled with men, women and children—more than typically gather for weddings, we were told. The workshop participants had a chance to meet the family members whom they had visited on their Scavenger Hunt, and to get a broader sense of who lived in this village. We sat together, listening to music of remarkable Turkish musicians such as Zeki Müren, Coşkun Sabah, Ferdi Özbeğen, etc. chatting and drinking tea, learning more about the daily lives of one another, posing for pictures, and even doing some improvisational dancing.

Plak Seçim

Şarkı Seçim

PLAK
SEÇİMİ

PLAK

GECESESİ

ANLAN
3. EYLÜL 2008
MİLLÎ MÜHÜR
MİLLÎ MÜHÜR
MİLLÎ MÜHÜR
MİLLÎ MÜHÜR

IDA

YAŞİBEY TAMİR EVİ ETKİNLİĞİ VE HİKAYE HASATI: ATÖLYEMİZ İÇİNDE BİR ATÖLYE

YAHŞİBEY REPAIR HOUSE ACTION: A WORKSHOP WITHIN OUR WORKSHOP

Pazar, Temmuz 7, 2013

Saatler: 13:00-16:00 ve 20:00-22:00

Birlikte tamir etmek ve eğlenmek için, kırılmış veya kullanılmayan eşyalarınızı getirir misiniz?

(Örneğin; kırılmış oyuncaklar, küçük elektrikli ev aletleri, seramik eşyalar, el aletleri, pazar arabaları, mobilya, kıyafetler, ayakkabılar, takı ve aksesuarlar, sizin için maddi veya manevi değeri olmayan eşyalar)

En lezzetli yemek tariflerinizi, dikiş-nakiş setlerinizi ve köyünüzle ilgili anılarınızı yanınıza almayı unutmayın lütfen.

HEPİNİZ DAVETLİSİNİZ!
GELİN VE BİRLİKTE EĞLENELİM!

Sunday, July 7, 2013

Open Hours: 1pm-4pm and 8pm-10pm

Bring your broken or non useable objects
(examples: broken toys, small electronics, ceramics, gadgets, tools, carrying carts, furniture, clothes, shoes, jewelry, casual items non-valuables to experiment and play with)

Also bring your favorite receipes, sewing and knitting supplies, and local stories and memories.

ALL ARE WELCOME!
COME AND PLAY!

CUMARTESİ, 6 TEMMUZ: YAHŞİBEY TAMİR EVİ ETKİNLİĞİNİN TASARIMI

Bugün, önceki etkinlikleri kavramak, onlardan bilgi çıkarmak ve Yahşibey Tamir Evi'mizin tamir kliniği istasyonlarının prototiplerini yapmak için ayrılmıştı. Birçok zorlukla boğuştuk. Köylüler bize zamanlarının ve hikâyelerinin çoğunu vermişlerdi, fakat bunun karşılığında biz onlara tam olarak ne sağlamıştık? Bu sokak tabelası projesi için bilgi toplamak üzere onlara hangi soruları sormalıydık? Tamir Evi Hareketi'nin amacı/hedefi neydi ve bu dönüm noktası, gelecek etkinliklerimizi şekillendirmemiz için bize nasıl yardımcı olacaktı?

Yahşibey Tamir Evi alanını, ESTV evimizin mekânlarıyla ilgili etkinliklerle örtüşen bir şekilde organize etmeye karar verdik. Etkinlikleri, kapı önü (köylülerin sokakta oturup yoldan geçenleri selamladıkları yer); bahçe (bitki ve hayvanların beslendiği yer); mutfak (yemek ve çayın yapıldığı ve paylaşıldığı yer); oturma odası (hikâyelerin paylaşıldığı ve bir şeylerin yapıldığı yer); ve iç avlu oyun odası (çocukların birlikte resim, boya ve el işi yaptıkları yer) ile ilişkilendirdik. Grubumuz her bir mekâna yönelik belirli tamir/dönüştürme projeleri geliştirecek şekilde yeniden ekiplere ayrıldı. El ilanları ve kulaktan kulağa yayılan haberler, insanların Plak Gecesi'ne katılmaları için o kadar başarılı bir stratejiydi ki, Emre Senan Vakfı Evi'ne davet eden bir diğer davetiye tasarladık ve kapı, kapı dolaşp dağıttık. Yaklaşık 100 ailelik (çoğu tüm yıl boyunca köyde yaşamıyor) bir köyde, bu tanıtım yöntemi kontrol edilebilir bir yöntemdi ve aynı zamanda bizi köyde daha görünür kılıyordu.

SATURDAY, JULY 6: DESIGNING THE YAHŞİBEY REPAIR HOUSE ACTION

Today was devoted to gleaning insights and information from the previous events and prototyping the repair clinic stations of our Yahşibey Repair House. We wrestled with a number of challenges. The villagers had given us a lot of their time and stories, but what exactly were we providing in exchange? What questions should we ask them in order to harvest information for this sign project? What is the aim/objective of this Repair House Action and how will it help us envision our future capstone activities?

We decided to organize the space of Yahşibey Repair House so that it mimicked the structure of our own ESDF house, with activities that related to the doorway (where villagers sit on the street and greet passersby); the garden (where plants/animals are nurtured); the kitchen (where meals and tea are made and shared); the living area (where stories are exchanged and things are made); (where children could draw, paint and craft things together.) Our group broke into teams again to develop specific repair/upcycling projects that responded to each these domestic spaces. Because hand delivering printed flyers and word of mouth had been such a successful strategy to make people attend the Vinyl Social, we designed another printed invitation to the Emre Senan Design Foundation House and took them door-to-door. In a town of approximately 100 families (many of whom do not live in the village year round), this publicity method was manageable, and also made us more visible in the town.

PAZAR, 7 TEMMUZ: YAHŞİBEY TAMİR EVİ ETKİNLİĞİ VE HİKAYE HASATI: ATÖLYEMİZ İÇİNDE BİR ATÖLYE

ESTV evinde, çeşitli etkinlikleri içeren bir atölye çalışmasına ev sahipliği ederken, her yaştaki köylülerle çeşitli yapma becerileri üzerine takas yapabilmeyi umuyorduk. "Tamir Evi"ne kırık bozuk eşyalarını getirmeleri için davet edilen insanlarla, nesneleri onarma ve yeni amaçlar için biçimlendirirken; dikiş, mekanik onarım, bahçecilik, yeniden-yapma, resim yapma, müzik aletleri yapma gibi çeşitli melekelerle birlikte bir şeyler yaparken, çay içip kurabiyeler yiyerek nasıl bir iletişim kurduğumuzu öğrendik. İletişimin sözel ve sözel olmayan biçimleri üzerinden, Yahşibeylilerin sıklıkla toplumsal cinsiyet veya nesillere özel mahallî alanın gündelik yaşamlarıyla ilgili daha fazla hikâye toplayarak daha fazla şey öğrenmeyi umut ettik.

Giriş kapısında, gelenlerin evlerinin nerede olduğunu bir harita üzerinde gördüğümüz ve yaşadıkları sokakların karakteristik iç yüzünü öğrendiğimiz "hoş geldiniz" köşesi; mutfak önündeki iç avluda, atık cam şişelerin ısı ile kesilerek bardak olan "cam eşya dönüşüm" köşesi; bahçede eski plastik ve cam kaplara çiçek tohumlarının dikildiği "bahçecilik" köşesi; çocukların aklındaki ideal köy hakkındaki düşüncelerini ortak köy haritası ve çeşitli vurmali çalgılar yaptıkları "oyun" köşesi; çalışma alanında, elektronik ve mekanik onarımların yapıldığı, dikiş dikildiği, köylülerin şalvar dikimini öğrettikleri etkinlik mekânları organize edildi.

SUNDAY, JULY 7: YAHŠİBEY REPAIR HOUSE ACTION: A WORKSHOP WITHIN OUR WORKSHOP

By hosting a workshop in our house that featured multiple activities, we sought to exchange various making skills with villagers of all ages. By repairing and repurposing objects that people were invited to bring to our "Repair House," we learned how to communicate through doing various forms of craft together: sewing, mechanical tinkering, gardening, upcycling, drawing, musical instrument making, all the while sharing tea, sweets and conversation. Through verbal and nonverbal forms of communication, we hoped to learn more about their daily lives within these often gendered or generationally-specific domestic zones, harvesting their stories along the way.

We organized a "meet and greet" by our front door (where people located their homes on the map and provided insights about the character of their street); dinnerware production work in the inner courtyard of the kitchen (used-glass bottles were cut by heat and transformed into drinking glasses); planting flower seeds in old plastic and glass containers in the garden; drawing a collective map of the children's ideal village and making percussion instruments in the playroom; and repairing electronic items as well as sewing in the living room (several of the village women suggested they would give us a lesson on how to make "şalvar".)

PAZARTESİ, 8 TEMMUZ: ORTAK-TASARIM SÜRECİNİN TERMİNOLOJİSİNİN TANIMLANMASI: KATILIMCI TASARIM, ORTAK-TASARIM ve SOSYAL UYGULAMA

Bu çalışmada, Pazar günü köylülerden dinlediğimiz farklı hikâyeleri paylaştık ve şu şekilde sınıflandırdık: Mahalle/Sokak; Nirengi Noktaları/Alanlar; Anılar; Eserler/Nesneler İnsan Eliyle Yapılan Şeyler/Nesneler; İnsanlar + Beceriler ve Diğerleri. Günümüzü bu anlatılar üzerinde konuşarak, Yahşibey Tamir Evi hareketinde neleri başarıp neleri başaramadığımızı eleştirerek ve birlikte tasarım sürecimizde nasıl devam etmemiz gerektiğini tartışarak geçirdik.

Çalışma alanında gerçekleşen dikey etkinliğiyle ilgili, "güç ilişkilerine" yönelik ilginç bir tartışma ortaya çıktı. Hafta başında, Abby ve Bilge bazı köylülerle buluştuklarında, şalvarlarını çok beğendiklerini ifade ettiler ve kadınlar, malzemeleri alırlarsa, bu şalvarların nasıl dikildiğini öğretebileceklerini söylemişlerdi. Geldiklerinde bize şalvarlar diktiler. Daha sonra bu durum nasıl yorumlanması gerektiğine yönelik bir tartışma başladı. Bu, kadınların bizimle paylaşmak istedikleri bir hediye miydi? Bu onlar için bir keyif ve onur muydu, yoksa bu bizim yeni bir pantolon için bedava iş gücü talep eden küresel dinamiklerimizin bilinçsiz bir tekrarı mıydı? Bu, gerçek bir bilgi değiş tokuşu sağladı mı ve eğer sağladıysa, bu bilgi karşılığında biz kadınlara ne verdik? Tartışma, Türk kültüründeki hediye vermenin doğasına ve kültürel değiş tokuşun karmaşık etiğine yönelik olmak üzere devam etti.

MONDAY, JULY 8: DEFINING THE TERMINOLOGY OF COLLABORATIVE DESIGN PROCESSES: PARTICIPATORY vs. CO-DESIGN vs. SOCIAL PRACTICE

This working session captured the different stories that we heard from the locals on Sunday, and categorized them as: Neighborhood/Street; Landmarks/Spaces; Memories; Artifacts/Objects; People + Skills; and Miscellaneous. We spent the day reflecting on these narratives, critiquing what we did and did not accomplish during the Yahşibey Repair House Action, and discussing how to move forward in our collaborative design process.

One interesting debate that emerged addressed the power relations within the living room. Earlier in the week, Abby and Bilge had met some of the villagers and were admiring their "şalvar" (flowing patterned pants), and the women suggested they could teach us how to make them if we bought the materials. They arrived at the workshop and began sewing the pants for us, which later prompted a discussion about how this act could be interpreted. Was it a gift that the village women wanted to share with us? Was it a form of entertainment and pride for them, or an unconscious repetition of globalization dynamics on our part to solicit free labor for a new pair of pants? Did this constitute a real knowledge exchange, and if so, what were we giving back to the women? A lively discussion followed regarding the nature of gift giving within Turkish culture, and the complex ethics of cultural exchange.

O an, kullandığımız terimlerin tanımlarını netleştirme zamanıydı. "Ortak- Tasarım" (co-design) nedir ve "Katılımcı Tasarım" (participatory design) ve "estetik sosyal uygulamadan" (esthetic social practice) nasıl ayrılır? Köylülerle hangisini gerçekleştiriyor ve hangi tasarım sürecini yürütmek istiyoruz? Bu yerde yaşayanlarla birlikte çalışırken, tasarımcıların alması gereken en etik rol nedir?

Ortak-Tasarım, tasarım uzmanlarının, kullanıcıları kendileri için çözüm geliştirmeleri konusunda güçlendirdikleri, cesaretlendirdikleri ve yönlendirdikleri, ürün, hizmet ya da kurum geliştirme sürecidir. Ortak-Tasarım, tasarım hedefinin yaratıldığı sürece odaklanarak, kullanıcı ve tasarımcı rollerinin silikleşmesini sağlar. Hiçbir paydaş bu süreçte bir diğerinden daha öncelikli değildir.

(http://www.seainsideproject.com/wp-content/uploads/2011/12/CoCreation_Sanders_Stappers_08_preprint.pdf)

Katılımcı Tasarım (önceden işbirlikçi tasarım -cooperative design- olarak bilinirdi), tasarımcının daha önceden hayal ettiği bir şeyin birlikte tasarlanmasına yönelik bir yaklaşımdır – yine de tasarlanan ürünün ihtiyaçları karşıladığı ve kullanılabilir olduğundan emin olmak için bütün paydaşların aktif olarak tasarım sürecine dâhil edilmesini amaçlar (çalışanlar, ortaklar, müşteriler, vatandaşlar, son kullanıcılar).

This was a moment to sharpen the definition of our terms. What is "co-design" and how does that differ from "participatory design" and "aesthetic social practice"? Which one are we actually doing with the villagers and which design process do we want to engage? What is the most ethical role for designers to take when working with the inhabitants of this place?

Co-design is a product, service, or organization development process where design professionals empower, encourage, and guide users to develop solutions for themselves. Co-design encourages the blurring of the role between user and designer, focusing on the process by which the design objective is created. It does not assume that any stakeholder a priori is more important than any other.

(http://www.seainsideproject.com/wp-content/uploads/2011/12/CoCreation_Sanders_Stappers_08_preprint.pdf)

Participatory design (known before as cooperative design) is an approach to designing something that the designer has envisioned—and yet it attempts to actively involve all stakeholders (e.g. employees, partners, customers, citizens, end users) in the design process in order to help ensure the product designed meets their needs and is usable.

Social practice in art deploys strategies as diverse as urban interventions, utopian proposals, guerrilla architecture, "new genre" public art, social sculpture, project-based community

Sanatta sosyal uygulama, kentsel mûdahaleler, ûtopik öneriler, gerilla mimari, "yeni tür" kamu sanatı, sosyal heykel, proje bazlı topluluk pratiğı, etkileşimli medya, hizmet dağılımı ve sokak performansları kadar çok çeşitli stratejileri uygular. Bu alan, kamusal ve toplumsal alanlardaki sanat eserlerine ve projelerine merkez teşkil eden konular olan, estetik, etik, güç ilişkileri, işbirliğı, insan karakterleri, medya stratejileri ve sosyal aktivizm gibi başlıklara odaklanır. Bu çeşitli kamu stratejileri biçimleri, ilişkisel sanat, sosyal oluşum, çoğulculuk ve demokrasi teorileriyle ciddi derecede bağlantılıdır. Sosyal pratik sanatçıları, işlerini ya belirli bir grupla birlikte yaratmayı seçerler ya da var olan sosyal sistemler içinde tartışma yaratacak ya da sosyal değış tokuşa teşvik edecek eleştirel mûdahaleler önerirler. Çalıştay katılımcılarından oluşan grup içinde aktif olarak "ortak-tasarım" olduğı, ancak köylülerle aramızdaki ilişkinin "katılımcı tasarım" olarak tanımlanmasının daha uygun olduğı sonucuna vardık.

Çalışmamız bilgi değış tokuşunu teşvik etmeye çok fazla odaklandığı için, Pierre Bourdieu'nun - ve onun çalışmalarını geliştirenlerin- fikirlerine döndük. Bourdieu, toplulukların birbirleriyle değış tokuş etmeleri gereken farklı sermaye türleri olduğundan söz eder:

Finansal sermaye (iş, birikim, hane halkı geliri, kredi, yatırım, vs.)

Sosyal sermaye (kişisel ilişkiler, çeşitli insan iletişim ağıları, grup içi ve gruplar arası

practice, interactive media, service dispersals, and street performance. The field focuses on topics such as aesthetics, ethics, power relations, collaboration, persona, media strategies, and social activism--issues that are central to artworks and projects that cross into public and social spheres. These varied forms of public strategy are linked critically through theories of relational art, social formation, pluralism, and democracy. Social practice artists either choose to co-create their work with a specific audience or propose critical interventions within existing social systems that inspire debate or catalyze social exchange. We concluded that we were actively "co-designing" within our group of workshop participants, but the relationship between the villagers and us was more accurately described as "participatory design."

Because our work was so focused on encouraging knowledge exchange, we turned to the ideas of Pierre Bourdieu (and those who have expanded on his work). Bourdieu proposed that there are multiple kinds of capital that communities have to exchange with one another:

Financial capital (employment, savings, household income, credit, investment, etc.)

Social capital (personal relationships, various human networks and forms of reciprocity within and across groups)

karşıtlık biçimleri, vs.)

Kültürel sermaye (bilgi türleri, beceriler, toplumda daha üst bir statünün avantajını sağlayan eğitim, vs.)

Ekolojik sermaye (ormanlar, bitki ve hayvanlar, tatlı su kaynakları, maden kaynakları, temiz hava, biyo-çeşitlilik, vs.)

Fiziksel sermaye (yollar, ray sistemleri, marketler, klinikler, okullar, teknolojik donanım ve makineler gibi altyapılar)

Ruhani sermaye (metafizik inanış türleri, dini gelenekler, ibadetler, iyileştirme pratikleri)

Sermayenin çoklu formlarının alışverişiyle ilgili bu teorik bilgileri nasıl kullanabilir ve bunları Yahşibey' de keşfetmekle ilgilendiğimiz şeylere nasıl uygulayabiliriz? Eşitsiz güç ilişkileri ve belirgin kültürel farklılıkları işaret eden, daha çok bilgilendirilmiş bir konumdan, bir oyun formu olarak tamir etme fikrine nasıl geri dönebiliriz?

Cultural capital (types of knowledge, skill sets, education that offer advantages for a higher status in society)

Ecological capital (forest, flora and fauna, sources of fresh water, mineral resources, clean air, biodiversity)

Physical capital (infrastructure such as roads, railways, markets, clinics, schools, technological equipment & machinery)

Spiritual capital (types of metaphysical beliefs, rituals, healing practices)

How can we take these theoretical insights about trading multiple forms of capital and apply them to what we are interested in exploring here in Yahşibey? How can we return to the idea of repairing as a form of play from a more informed position, one that addresses uneven power relations and significant cultural differences?

SALI, 9 TEMMUZ: TASARIM EKİPLERİ OLUŐTURMA: CUMARTESİ FİNAL DEĞİŞ TOKUŞ İÇİN BEYİN FIRTINASI

Bugün, sonuç eylemimiz için belirli projeler seçmek üzere daha küçük gruplara ayrıldık. Çalışma grupları kendilerini köyde en bariz sorun olarak belirlenebilecek öneriler için beyin fırtınası yapmaya verdiler; bunları ifade etmek gerekirse; nesiller arası iletişimde yerel kültürün öz değerleriyle ilgili, geleneksel zanaat/el işi becerileri ve tamir/ileri dönüşüm pratikleri ile ilgili belirgin bir boşluk dikkat çekiciydi. Nüfusun çoğunluğunun 70 yaş üzerinde olduğu bir yerde, bilhassa köylülerin hikâyelerinin kayıt altına alınması ve kamusal olarak övülmesi – ve genç neslin, büyüklerinin çağdaş toplumlarda büyük öneme sahip sürdürülebilir sosyal/çevrebilimle ilgili pratiklerinin öğrenmesi – acil gözüktüyordu. Biz de, hangi "işaretler sistemini" üretirsek üretelim, onun, Yahşibey' in kendine özgü el değmemiş maddi ve sosyal karakterini veren temel değerlerini vurgulamasını istiyorduk.

Bunu yapmak için, Yahşibey'i kendine ev olarak seçmiş farklı yaşam deneyimi olanlar kadar çocuk, ergen, yetişkin ve yaşlı; her yaştan köylüyü bilgisini paylaşma konusunda cesaretlendirecek, neşe dolu bir katılım eylemiyle bağ kuran bir ortak-tasarıma ihtiyacımız vardı.

TUESDAY, JULY 9: ESTABLISHING DESIGN TEAMS: BRAINSTORMING FOR THE FINAL SATURDAY EXCHANGE

Today we separated into smaller groups to choose specific projects to work on for our culminating action. The working groups dedicated themselves to brainstorming proposals to address what we determined was the most pressing problem within the village: namely, there was a significant gap in intergenerational communication about the inherent value of local culture, traditional craft skills and repair/upcycling practices. In a place where so much of the population was over 70 years old, it seemed particularly urgent for the villagers' stories to be recorded and publically celebrated--and for younger generations to learn more about what made their elders' sustainable social/ecological practices so noteworthy in contemporary society. We wanted whatever "signage" we produced to underscore Yahşibey's core values, honoring what gives it its uniquely unspoiled material and social character.

To do this, we needed to co-design inter-related playful participatory actions that encouraged villagers of every age to share knowledge: children, teenagers, adults and elders—as well as people with different life experiences who now make Yahşibey their home.

YAHŞİBEY

TAMİR EVİNE

HOS GELDİNİZ

SOKAK

SOKAKLARI TAMİR ETME YERİ

1. NECMİ ÖZEREN
2. CAVİDE YALÇIN
3. RABİP-SOLMAZ APAYDIN
4. ATİPEJUL DUMAN
5. SÜLEYMAN ONAN
6. TEZİKE ALAN
7. HAYVA ONAN
8. AŞLİYE ERDEM

BAHÇE VEYA TARLA

BAHÇE VE TARIM ALETERİ, TAMİR YERİ

FOTOĞRAF KÖŞESİ

FOTOĞRAF DEĞİS TOKUŞ FOTOĞRAF OKULU

1- En iyi hatırladığınız fotoğraf hangisi, ne zaman çekildi?

2- Fotoğraf bulundunuz musunuz? Nerede? Albümünüz yada sandığınız var mı?

3- Kamerayı ödünç almak ister misiniz? size ödünç verebilir ve daha sonra alıp alabilirim.

4- Benim evinize gelip fotoğraf çekimi ister misiniz?

Fotoğraf Temel Eğitimi

Açınız Çekmek için basınız

YO NYC

ALIVE

MUTFAK

MUTFAKALETLERİ TAMİR YERİ

OTURMA ODASI

EL İŞLERİ, EV İŞLERİ VE TAMİR YERİ

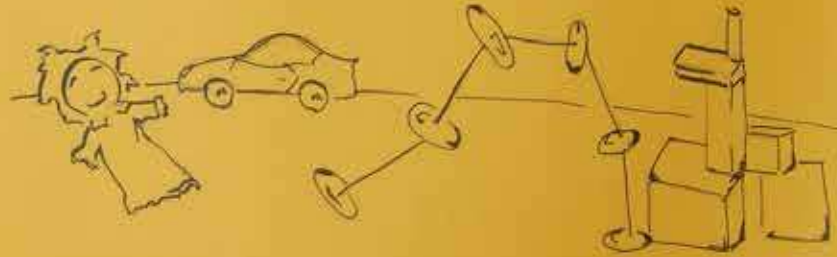

OYUN ODASI

OYUNCAK TAMİR YERİ

YAHŞİBEYLİNİN SESİ

VILLAGE VOICE ACTION

SEVGİLİ YAHŞİBEYLİLER

Sizleri Perşembe
günü 18.00 ile
20.00 saatleri arası
Okula Bekliyoruz.

Birlikte Köyümüzün ihtiyaçları
hakkında konuşup, resim, çizim
yaratıcı drama derslerine
katılacağız.

Yanınızda gelirken kendi
yaptığınız veya tamir ettiğiniz
bir eşyayı, ya da kendi
diktığınız, ördüğünüz ya da
işlediğiniz bir şeyi getirir
misiniz lütfen?

(Ayrıca Cumartesi sizi
19.00'dan sonra köydeki
etkinliklere bekliyoruz.
Unutmayın!)

ÇARŞAMBA, 10 TEMMUZ: İLERİ ALAN ARAŞTIRMASI AND PROTOTİP ÜRETİMİ

Bugün proje prototiplerinin geliştirilmesi, daha fazla araştırma ve final projemizin çeşitli bileşenlerinin bir araya getirilmesi için yollar aramaya ayrıldı. Her grup bireysel olarak çalıştı ve gruplardan, Cumartesi günü gerçekleşecek final için  nerileri yazmaları istendi. Bu önerilerde; amaç, hedef kitle, uygulama ya da eylemi yaratmak için takip edilecek aşamalar ve proje çıktısı yer almalıydı.

"Yahşibey Sosyal Kulübü" (Sol, Sarah, Gökhan):

Öncelikle, köylülerin sesini duyurmak ve bölgedeki günlük yaşamı geliştirecek gelecek olanakları harekete geçirmek üzere Perşembe akşamı düzenlenecek olan "köy toplantısının" organizasyonu üzerine çalıştılar.  alı tay grubunun diğer üyelerinden de yardım ve bu etkinlikte sunum yapmak için davet edilebilecek adaylar konusunda tavsiyeler aldılar. Amaç, kamusal bir alanı yeniden canlandırmak, "yeni" okul binası, sosyal amaçlar doğrultusunda yeniden nasıl kullanılabileceğine dair bir model sunmaktı. - geçen yıldan itibaren içinde eğitim verilmeyen, ama köydeki ikinci okul binası olarak inşa edildiği için hala "yeni" okul binası olarak adlandırılan ilköğretim yapısı –

Bu eylem s resince, bu grup  yeleri, köylüler için bir arzuhal olu turmak istediklerini ve bu belgeyi muhtara ileteceklerini duyuracaklardı, köylüler ise bu arzuhalin i eri inin

WEDNESDAY, JULY 10: FURTHER FIELD RESEARCH AND PROTOTYPE PRODUCTION

This day was devoted to developing project prototypes, gathering more research, and finding ways to integrate the various components of our final project. Each group worked individually and was assigned to write a proposal for their final action on Saturday. In their proposals, they had to articulate the objective, audience, application/stages they would go through to create their action, and the outcome of their project.

"Yahşibey Social Club" (Sol, Sarah, Gökhan) worked primarily on organizing a "town meeting" action for Thursday evening to amplify the villagers' voices, and catalyze future possibilities for improving daily life in the town. They garnered help from the rest of the whole workshop group and sought suggestions about candidates who would be invited to present at the event. Their objective was to reinvigorate a public space—modeling how the "new" school could be used for social purposes (since last year, this building no longer serves as the children's primary educational center, and since it was built as the second primary school building in the village, it is still referred to as "the new school"-

During this action, they would announce that they would like to facilitate creating a petition for the villagers to give to the Muhtar/mayor; the locals would decide on the objective of

ne olacağına karar vereceklerdi. 3 konuşma yapılacaktı: 1) Necmi (emekli öğretmen), köylülerin tarım ürünleri ve el işlerini satabilecekleri ortak Yahşibey Pazar'ı önerisini anlatacak; 2) Cüneyt (emekli psikolog) hayvan-insan ortak yaşamını ve zihin sağlığı üzerindeki etkilerinden bahsedecek ve 3) Nikos, tohum değiş tokuşu ve yerel tarım üretimine karşılık seri tarım üretimi politikalarını küresel bir çerçevede kısaca aktaracaktı. Konuşmalarda önce yapılacak sınıf çalışmalarında Öğretmen Necmi tarafından çocuklar ve gençler için yaratıcı drama dersi, birkaç gün önce tanıştığımız resim öğretmeni tarafından da resim dersi verilecek, Lydia da Mine O. ile birlikte toplu resim projesi için bir tasarım yapacak çizim/resim materyalleri toplayacaklardı. Akşam, Abby, Kaija, Cem ve Dikili'de yaşayan saz çalan bir müzisyeninin müzikal değiş tokuşu ile bitecekti. Çoğu çocuk olan izleyicilere de, çalıştay katılımcılarımızın plastik bardak ve fasulye gibi dönüşüm malzemeleriyle yaptıkları "mutfak zerzevatları" vurmali çalgıları verilecekti.

Harita: "Yahşibey' in Sunumu: Kültürel Tarih ve Yöresel Hikâyeler": Sarah, çalıştaydaki herkesten, önceki araştırma ve etkinliklerde elde ettiğimiz bilgilere dayanarak oluşturulacak köy haritası için nirengi noktalarını (landmarks) düzenlemelerini ve bir araya getirmelerini istedi. Hep birlikte bu kamu haritasının koyulabileceği en iyi yerin dolmuş durağı olduğuna karar verdik, çünkü burası, hem yöre halkının hem de turistlerin gelip gittiği, köydeki genç kızların arkadaşlarıyla "takıldığı" ve köylülerin her sabah erken saatlerde güğümlerle sütlerini sattıkları çok özellikli bir buluşma noktasıydı. Plan, ilk önce dolmuş durağını temizleyip,

the petition. There would be 3 speeches given: 1) Necmi (the retired Teacher) would describe his proposal for a future communal Yahşibey Market where villagers could sell agricultural products and hand crafts; 2) Cüneyt (the retired Psychologist's) treatise on animal-human co-habitation and its impact on mental health; and 3) Nikos, who would provide a wider global context for seed exchange and the politics of local vs. mass agricultural production. The classes that would be taught before speeches would include a creative drama class for children and teens taught by the Teacher, a painting class with the painting teacher we had met a few days earlier, Lydia with Mine O. would collect drawing/ painting materials and design a collective drawing project. The evening would end with a musical exchange between Abby, Kaija, Cem, and a musician, playing "Saz" who lives in Dikili. The audience, many of whom were children, would be provided with "kitchen craft" percussion instruments that our workshop members had fabricated using up-cycled materials such as plastic cups and beans.

boyamak ve hem eğlenceli, hem de iyi bir köy haritası tasarlayıp Cumartesi etkinliğinde "büyük final" olarak yerleştirmekti. Bu harita, hem yerliler, hem de köye geldiklerinde bu yerle ilgili bazı özel şeyleri öğrenmek isteyen ziyaretçiler ya da "yeni yerleşenler" için tasarlanmalıydı. Sol, aynı zamanda, haritayla paralel fotokopi-dergi yaratmayı düşündü, fakat daha sonra bunun yerine harcanacak çabanın harita ve okul eylemine odaklanmasına karar verdi.

"Yahşi Hafıza Oyunu: Kültürünü Paylaş, Geleceğini Sürdür" (Sevi, Mine D., Hazal): Bu grup ilk olarak bir masa oyunu hayal etti, fakat daha sonra kartlarla oynanacak bir hafıza oyununun kavramsal olarak daha uygun olacağını ve her yaştan insana daha bilinir olacağını fark ettiler. Oyunu Türkçe ve İngilizce olarak tasarlayacaklardı; en az bir oyuncunun tek başına oynayabildiği gibi, takımlar halinde de oynanabilirdi.

Amaç, tüm çalıştay grubuyla birlikte çalışarak, yerel kültürel bilginin paylaşımını köylüler arasında, köylülerle ziyaretçiler, ya da topluluğa yeni katılanlar arasında sağlamaktı. Oyun, idealde, köyde nadiren bilinen ya da nadiren keşfedilmiş konular üzerine sohbetlere teşvik ederek, unutulmuş/unutuluyor olan yerel deyişleri ya da bölgesel dili canlı tutmaya yardımcı olacaktı. Oyunu, masada kartlardaki bir resmin eşinin nerede olduğunu hatırlamaya çalışmak yerine, her bir resme eş olarak belirli bir metin içerecek kartlar olarak tasarladılar. Bir birey ya da grup oyunu her oynadığında; tanıdık bir hikâye hatırlandığında

"Yahşi The Map: "Presenting Yahşibey: Cultural Histories and Local Legends". Sarah worked with everyone in the workshop to assemble and organize landmarks for a map of the village based on the information we had all amassed through previous research and actions. We collectively decided that the best place to install this public map was the bus stop, because it was a multiple meeting point where tourists as well as locals arrive and depart, where the village teenage girls often "hang out" with their friends, and the villagers sell their plentiful containers of milk early each morning. The plan was to clean up and paint the bus stop, and design its village map so that it was at once playful and elegant, to be installed as a "grand finale" during the Saturday event. It had to be designed for both locals and for visitors or "newcomers" who wanted to know some special things about this place when they first arrive in town. Sol also considered creating a fanzine to go along with the map, but later decided to focus efforts on the map and school action instead.

"Memory Game: Share Your Culture, Sustain Your Future". (Sevi, Mine D., Hazal): This group first began envisioning a board game, but later realized that a memory card game was appropriate conceptually and would offer a familiar format for people all ages. They proceeded to design the game in Turkish and English; it required at least one player, but could also be played in teams.

Working in collaboration with the whole workshop group, their objective was to promote

ya da kartların eşleştirilmesi için başkaları tarafından yönlendirildiğinde yerel hazineler hakkında özgün bir iletişim kurulacak ve yerel dil ve değerler kuvvetlendirilmiş olacaktı.

"Yahşibey'i Keşfetme: Hazine Avı" (Bilge, Nikos, Sezgi): Bu grup, çocukların köy içinde gizli ipuçlarını arayarak, böylece köyün tarihini, kültürel hazinelerini, renkli ve kayda değer kişiliklerini bu arayış boyunca keşfederek, oynayacakları bir "hazine avı" tasarlamaya odaklandılar. Hazine avı ve Yahşi Hafıza Oyunu projelerinin her ikisi de, sosyal farkındalığı arttırarak ve yaşa ya da ne kadar süredir burada yaşadıklarına bağlı olmaksızın, sosyal farkındalığı yükseltmeye odaklanarak ve topluluktaki herkesi iletişim kurmaya teşvik ederek, nesiller arasındaki kopukluğa karşı bir köprü kurmayı amaçlıyordu.

Hazine Avı'nın başlangıç noktası köy kahvesi olacaktı. Hazine avcısı takımları buradan başlayarak, onları bir yerden, sonraki saklı mesajı arayacakları diğer yere yönlendirecek, atık-cam şişeler içine saklanmış ipuçlarını takip edeceklerdi. Cevabı bulduklarında, belli bir Yahşibey hikâyesini öğrendiklerini kanıtlayan bir hatıra rozeti kazanacaklardı. Oyun, birden çok bitiş noktası olacak şekilde tasarlanacak ve takımların oyunu aynı anda oynamalarına olanak sağlaması ve oyunun farklı şekillerde birçok kez oynanabilmesi için doğrusal bir rota izlememesi gerekiyordu.

the sharing of local cultural knowledge between villagers and between villagers and visitors or newcomers to the community. The game would ideally help revive the forgotten/ diminishing local phrases or bits of dialect, stimulating dialog about rarely known or rarely discovered things in the village. Instead of being about trying to remember where a pair of images can be found on a table, they designed the game to include a specific narrative text to accompany each image. Each time an individual or group played the game, a unique dialogue about local treasures would be sparked as they actively remembered a familiar story or consulted with others to match the cards, and their local language and values would be reinforced.

"Discovery Yahşibey Treasure Hunt" (Bilge, Nikos, Sezgi): This group focused on designing a treasure hunt that children would play searching for hidden clues throughout the village, thereby discovering its history, cultural treasures and colorful, noteworthy personalities along the way. The treasure hunt and the Yahşi Memory card game project both aimed to bridge the gap between generations, focusing on heightening social awareness and stimulating conversation between everyone in the community, regardless of age or how long they have lived there. The starting point of the Treasure Hunt would be the café. From there the teams of treasure hunters would follow clues leading them from one place to another, where they would then have to search for another hidden message that had been stashed away in an up-cycled bottle. Once they discovered the answers, they would

"Yahşibey Artemis Değiş Tokuşu" (Abby, Cem, Kaija): Arkadaş oldukları ve "Lady" ismini taktıkları başıboş siyah köpekten ilham alarak, bu grup öncelikli olarak, hem yerel köylüler, hem de şehirden gelip sadece birkaç yıldır bu köyde yaşayanların bakış açısından, köydeki insan-hayvan ortak yaşamının dinamiklerini incelemekle ilgilendi. Ekip, topluluk içinde köylülerin, çiftlik hayvanlarından evcil hayvanlara, haşeratlardan böceklere, çok çeşitli yaratıklarla olan ilişkileri hakkında bir tartışma başlatmak istiyordu. Köyde yaşayan bu iki grup, köyde yaşayan hayvanlar için nasıl bir "ev" sağlıyorlardı? Evcil bir hayvan büyümek için tek bir eve mi ihtiyaç duyar, yoksa köy kolektif bir bakıcı olarak anlaşılabilir mi? Grubun ana hedefi, hayvanlarla duygudaşlık kurmak için yeni yollar açabilecek bir tartışma ortamı yaratmaktı. Hayvanlarla ilgili unsurları oyunlara dâhil etmeyi umuyorlardı; böylece, çocuklar hayvanların köylülerin günlük yaşantılarında ne kadar büyük bir yer kapladıklarını daha iyi anlayabileceklerdi. Ekip, hayvanlar ve çocukların Hazine Avı oyunu boyunca Abby ve Kaija'nın besteleyecekleri şarkıyla eşlik edilecek bir etkileşim içinde olacakları rahat bir mekân yaratma amacıyla, sokak hayvanlarına bakan ve daha önceden öğretim üyesi ve klinik psikoloğu olan Cüneyt ve arkadaşı Çiğdem ile çalışacaklardı.

receive a small souvenir badge that proved they had mastered that particular Yahşibey story. The game would be designed to have multiple ending points and should not follow a linear route, enabling multiple teams to traverse the village at once and to play it multiple times in different ways.

"Yahşibey Artemis Exchange" (Abby, Cem, Kaija): Inspired by their encounter with a stray black dog that they befriended and named "Lady", this group was primarily concerned with investigating the dynamics of human-animal co-habitation in the village understood from the viewpoint of the original villagers as well as the former urban newcomers who have only lived in the village only for a few years. The team wanted to create a discussion within the community about the villagers' relationships with a variety of creatures, from farm to domestic animals to vermin and insects. How do both groups of villagers make a "home" for the animals who live in this village? Does a domestic animal need a single home to flourish or can the village be understood a collective care-taker? The group's main objective was to spark a discussion that might open up new ways of empathizing with animals. They hoped to incorporate elements about animals into the games so that the children would think more deeply about how animals are a huge part of the villagers' daily lives. The team would work with Cüneyt, a former professor and clinical psychologist who takes care of stray animals, and his friend Çiğdem, with the intention of creating a comfortable space for animals and kids to interact in during the Treasure Hunt game, one accompanied by a musical score that

PERŞEMBE, 11 TEMMUZ: ÇALIŞMA GÜNÜ: PROJELER ARASI OYUN EYLEMİ BÜTÜNLEŞTİRMESİ

Bugün aslında, akşamki etkinliğin hem öncesinde başlayan ve sonrasında devam eden bir çalışma günüydü. Dört grup da çeşitli projeleri tek bir bütünleştirici, ortak tasarlanmış final etkinliğini gerçekleştirme mücadelesi veriyordu. Bu kolay bir iş değildi, ancak çalışma gece yarısına dek sürdü ve projenin zemini masaya serildi.

Öğleden sonra saat 6 ile 8 arasında, Sol, Sarah ve Gökhan, yukarıda açıklanan "Yahşibey Sosyal Kulüp" etkinliğiyle öncülük ettiler. Gökhan, serbest konuşmanın sembolü olarak, arka planda yer alan, ahşap ve kargılardan anıtsal bir kürsü yaptı. Etkinliğin başında, grubumuz, köyde sadece nesiller arasında olmayan bir başka bir kopukluğu fark etti. Köyün yeni sakinleriyle, çok uzun yıllardır kendisi ya da aileleri Yahşibey' de yaşayanların bir araya getirilmesi de acilen konu edilmesi gereken bir konu gibi gözüküyordu. Akşamüzeri saatlerinde herkes oturma yerlerini seçerken, bu iki grup köylünün kendilerini mekânsal olarak ayırmaları çok dikkat çekiciydi, fakat her konuşma sonrasında yapılan soru-cevap kısmında, aralarındaki diyalog oldukça canlıydı ve gelecek projelerde daha yakın çalışma

Abby and Kaija would compose.

THURSDAY, JULY 11: WORK DAY: INTER-PROJECT GAME ACTION INTEGRATION

Today was primarily a work day, both before and after the evening event. The four groups were challenge to integrate the various projects into one cohesive, co-designed final event. This was not easy, but work continued into the night and the groundwork was laid.

From 6pm-8pm, Sol, Sarah, and Gökhan spearheaded the "Yahşibey Social Club", described above. Gökhan fabricated a monumental podium made of wood and reeds that served as a symbol of free speech in the background. Early in the evening, our group realized that the schism in the village was not only between generations. It also seemed urgent to bring together the newer members of the village with those who had been around for much longer/ whose families have been living in Yahşibey for many years. It was striking that the two types of villagers split themselves spatially when they chose their own seats at the beginning of the evening, but during the Q&A following each talk, their dialog was lively and they began to challenge one another to work together more closely on future projects. Cüneyt's friend, who sang and played the "saz" beautifully--accompanying Abby, Kaija, Cem and the audience's percussion section--ended the evening by performing traditional Turkish songs that

konusunda birbirlerini teŖvik ettiler. Cüneyt'in kulağına hoş gelen bir biçimde saz çalıp Ŗarkı söyleyen - Abby, Kaija, Cem ve vurmali çalgı çalan izleyicilere eşlik eden- arkadaşı, çoğı izleyicinin Ŗarkı söyleyerek ya da dans ederek eşlik ettiğı klasik Türk müziğı ve türküler söylenerek etkinlik sonlandırıldı. Etkinlik, bir halk forumunda, hep birlikte yaşadıkları yerdeki yaŖama dair tartıŖmalarına ve ortak bir mirası müzik aracılığıyla kutlamalarına olanak sağladı. Daha sonra köy sakinlerinden biri bu deneyime "onların kendi küçük Gezi Parkı!" diyerek atıfta bulundu.

"YahŖibey Sosyal Kulüp" etkinliğinin sonunda, köylüler, gelecekte okulda verilebilecek dersler ya da toplu olarak desteklemek isteyebilecekleri köy projelerine dair herhangi bir arzuhal vermeye katılmayı tercih etmediler. DıŖarıdan gelen birileri tarafından yapılacak yazılı bir eyleme katılmakta isteksiz mi oldukları, yoksa köylülerin faydasına olacak önerileri olumlu karŖılamıŖ ve hayata geçirmiŖ gözüken Ŗimdiki ve eski muhtarları tarafından hâlihazırda yeterince desteklendiklerini hissettikleri için mi katılmadıkları belirsizdi. Yine de, insanlar kamusal bir iletiŖimden gerçekten de zevk alıyor gözüküyorlardı ve öğrencilerimiz de bu deneyim sayesinde heyecanlanmışlardı. Nitekim grup ESTV evine dönünce, planlanmamıŖ, danslarla dolu bir havuz eğlencesine giriştiler ve bunu mum ışığında yemekte spaghetti, masada etkinliğe dair sohbetler ve ardından yoğun bir çalışmanın sabahın ilk saatlerine kadar sürdüğü uzun bir gece izledi. Artık son esneme kısmına giriyorduk ve sonuç etkinliğimizi uyum içinde bir bütün olarak yakalamak ve hedefleri, katılan herkes için daha net olacak şekilde baŖarmak zorundaydık.

many people sang and danced to. The event provided an opportunity to discuss the life of their home together in a public forum, and to celebrate a common heritage through music. Later one of the locals referred to the experience as "their own little Gezi Park!"

At the end of "Yahşibey Social Club" the villagers chose not to formulate any common petitions regarding future classes that could be offered at the school or village projects that they might want to collectively advocate. It was not clear whether they were reluctant to participate in a written act that was ultimately catalyzed by outsiders, or if they already felt supported enough by the current and past mayors, who seemed to welcome their suggestions and had already established a strong track record of doing things that benefitted the villagers. Nonetheless, people seemed to genuinely enjoy the public dialogue, and our students felt galvanized by the experience. In fact, once the group returned to the ESDF house, a spontaneous pool party with lots of dancing began, followed by a candlelight spaghetti dinner, a reflective dialogue and a long evening of hard work—one which lingered into the early morning hours. We were entering the final stretch, and we had to grapple with making our final event cohere as a whole and achieve the goals that were becoming clearer to everyone involved.

Neighborhood
Street

Landmarks/
spaces

memories

m 14c

Artifacts/
Objects

people + skills

What are we doing?
We try to get out
of this loop

When we think of the
20th **DAVE** and

...the ...
...the ...
...the ...

REPAIR CLINIC OFFERING
VARIETY OF PROJECTS

- PATCHWORK QUILTS
- KNITTING
- RAG RUGS (LOOM PROJECTS)

THINGS WE DO FOR/WITH THEM

- TOYS REPAIR/REPAIRING
- DIAPER OF/REPAIR
- TOOLS/TOOLS
- GADGETS/EL
- BROKEN HE
- DRESSING

QUESTIONS FOR
INFO HAVE/BE

- CHANGE/CHANGE

MATERIALS
TO R/V

Neighborhood
Street

Landmarks/
spaces

memories

misc

Artifacts/
Objects

people + skills

What are we
We try to find
of this village

When we think
back, **PAR E**

VAHIBEY FINAL PROJECTS

⊙ GAMES — BOARD
— TREASURE HUNT
— INTERACTIVE

⊙ ANIMALS — RESEARCH
— MAMMAL CONCERTO (MUSIC)

⊙ RE-ACTIVATING PUBLIC SPACE @ SCHOOL
→ CLASSES, CONVU w/ MAYOR & EMRE
→ MAP/PUBLICATION
→ SIGNS (BUS STATION, "WELCOME", FAN-ZINE)
→ ZINE/MAP
→ LARGE NICE MAP/NEEDLE SIG!
→ TREASURE MAP
→ EDDIS ZINE/STYLING — SCREENPRINTISTS

YAHŞİ OYUNLAR VE YAHŞİBEYLİLERİN HARİTASI: KÖYDE ÖNEMLİ NOKTALAR VE HİKAYELER

YAHŠI GAMES AND PEOPLE'S MAP ACTION: AMPLIFYING LOCAL LANDMARKS & STORIES

CUMA, 12 TEMMUZ: SONUÇ ETKİNLİĞİ ÜRETİMİ

Sabah, iki oyun ekibi ve Artemis ekibi düşünceleri, önerileri ve ortak yaratım sürecinde keşfedilen problemlerin çözümlerini bir araya getirdiler. Çocuklar her iki oyunu da oynuyor olacaklarından, iki oyunun birlikte yürütülebildiğinden herkesin emin olması gerekiyordu: oyun deneyimlerinin sonunda tüm oyuncuların, bu hikâyelerde akıcı olmalarını istiyorduk, böylece bu anlatımları arkadaşlarıyla ve büyükleriyle paylaşabilirlerdi. Biri, kart oyununun doğrudan Hazine Avı'na yönlendirmesi fikriyle geldi. Şans faktörü de eklenmişti: katılımcılar, çocukların ilk önce hangi yöne/eve gideceklerine karar vermek için zar atacaklardı.

Bizim ortak- dolmuş durağı işimiz; "Yahşibey' in Sunumu: Kültürel Tarih ve Yöresel Hikâyeler" haritası da oyunlardaki aynı bilgileri aktarmalıydı ki, bu hikâyeler yerel halkın buluşma noktasının bir parçası haline gelebilsin diye. Hikâyeler bir araya getirildikten sonra, metinlerin İngilizce' den Türkçe' ye çevrilmesi ve daha sonra haritaya yerleştirilmesi gerekiyordu. İkonlar için son dijital tasarımlar yapılması ve Dikili'deki hırdavatçıdan ve matbaadan hangi malzemelerin alınması gerektiğine karar verilmesi gerekiyordu. Kısaca, gruplar senkronize olmalı ve fikirlerini üretmeye başlamalıydı.

FRIDAY, JULY 12: FINAL EVENT PRODUCTION

In the morning, the two game teams and the Artemis team compiled thoughts, suggestions, and solutions to problems that they had discovered through the co-creative process. Everyone had to make sure that the two games flowed together since the children would be playing both: we wanted all players to be fluent in these stories by the end of their game experience, so that they could share those narratives with their friends and elders. One person came up with the idea that the card game would lead straight into the Treasure Hunt. An element of chance was also added: participants would spin dice to decide which way/ which house the group of kids should go to first.

Our collective bus stop "Presenting Yahşibey: Cultural Histories and Local Legends" map also needed to convey the same information as the games so that these narratives would become part of a public meeting ground. Once the stories were assembled, the texts needed to be translated from English to Turkish and then formatted on the map. Final designs for the icons had to be digitally crafted, and decisions concerning what materials needed to be purchased from Dikili's hardware stores and print shops had to be made. In short, the groups needed to be in sync and begin fabricating their ideas.

Çeşitli gruplar, kapı, kapı dolaşıp köylülere el ilanları dağıtarak Cumartesi günü yapılacak sonuç etkinliğe davet ettiler. Oyunlar akşamüstü, çalıştay sürecimizin sonuç sunuşu da gün batımında başlayacak, ardından da köy kahvesinde çay sohbetleri izleyecekti.

Hava kararırken, Gökhan ve Cem dolmuş durağını dönüştürmeye başladılar, böylece yeni beyaz iç cephesi ve kiremit rengi dış cephesiyle köylüleri Cumartesi sabahı şaşırtacaktı. Mine O. ve Lydia da, hem köylülere, hem de Cumartesi akşamı Yahşibey'i ziyaret edecek olan Türk tasarım topluluğunun davetli üyelerine, çalıştaydaki ortak-yaratım sürecimizi anlatan bir slayt gösterisi hazırladılar.

Various groups distributed flyers door-to-door inviting all the villagers to the final event on Saturday, with games beginning in the late afternoon and the final presentation of our workshop process at sunset, followed by tea at the café.

At dusk, Gökhan and Cem began to transform the bus station so that its new coat of white paint and terra cotta exterior would surprise the villagers on Saturday morning, and Mine O. and Lydia prepared the slideshow to explain our co-creative workshop process to the villagers as well as the invited members of the Turkish design community who would be visiting Yahşibey on Saturday evening.

CUMARTESİ, 13 TEMMUZ: YAHŞİBEY YENİLEMELERİ: KARŞILAŞMALAR, DENEYİMLER, DEĞİŞ-TOKUŞ ETKİNLİĞİ

Günün çoğunda, haritanın tasarımı ve çevirisini tamamlamak, tüm imajların basımı ve Hazine Avı ipuçlarının köyün her yerine dağıtılması için hararetle çalıştık. Kısıtlı bir vaktimiz ve üstesinden gelmemiz gereken birçok engel (Dikili'deki matbaacının, yazıcısının artık kullanılamaz durumda olduğunu iddia etmesi gibi!) vardı – fakat süre bitimine tüm işleri yetiştirmeyi başardık. Akşamüstü dolmuş durağının içine gizlice haritayı yerleştirdik ve hava karardıktan sonra yapacağımız sunumda ekran olarak da kullanacağımız beyaz bir perdeyle durağın ön cephesini örttük. Konuşmamızın sonunda, haritamızın "peçesini kaldırdık" ve köylülerin memnuniyetini gördük. Durağın içini görünce yüzlerindeki hayreti gözlemledik. Uzun zamandır orada yaşayanlar da, sonradan gelenler de, önceki ESTV yaratıcı sürecinde kendilerini daha önce hiç bu kadar dâhil edilmiş hissetmediklerini ve projenin, nasıl yaşamayı ve çalışmayı seçtiklerinin değerini fark etmelerini sağladığını söylediler. Projenin, arkadaşlıklar geliştirmenin üzerine kurulu olduğunu hissetmişlerdi ve gelecekte de, köyün gerçek ihtiyaçlarının temel alındığı benzer projeler yapılacağını umut ettiklerini ifade ettiler. Kahvede köylülerle birlikte çay keyfi yaptıktan sonra, çoğumuz Cüneyt'in evine gittik ve şarap ve müzikle kutlama yaptık. Çiğdem kendi yaptığı birbirinden özgün, rengârenk, tığ ve boncuk işli, el yapımı harika eşarplardan her birimize birer tane hediye ederek bizlere sürpriz yaptı.

SATURDAY, JULY 13: YAHŞİBEY MAKE-OVERS: ENCOUNTERS, EXPERIENCES, EXCHANGE EVENT

Most of the day we worked feverishly to finish designing/translating the map and printing all the images, as well as distributing Treasure Hunt clues throughout the village. We were on a tight schedule and there were many obstacles to overcome (like the printer in Dikili claiming that his printer was no longer functional!)--but we managed to achieve our event deadline. We secretly installed the map inside the bus stop in late afternoon, and then hung a white screen to conceal it, which doubled as a projection screen that we would use after dark for our slide presentation. At the end of our talk, which described our co-creative research process, we "unveiled" the map, and the villagers were delighted. We observed that the amazement on their faces when they saw the inside of the bus station. Many old timers as well as newcomers said that they had never felt so included in the ESDF creative process before, and that the project made them recognize the value of how they chose to live and work. They felt the project had been based on developing friendships, and that they hoped that similar projects based on real needs within the village could be developed in the future. After enjoying tea at the café with the villagers, many of us went to Cüneyt's home for a celebration of wine and music. Çigdem surprised us by giving us each a present: one of the gorgeous, colorful, hand crafted headscarves she had made, each with its unique pattern of crochet and beading.

PRESENTING YAHİSİBEY

CULTURAL IDENTITY AND ETHNIC CLOTHING

Yahisibey's traditional hat is a symbol of his identity and heritage. It is a unique headpiece that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

YAHİSİBEYİ
ANLATMAK
KÜLTÜREL GÖÇMİŞ
VE YEREL BİLİMLER

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

Yahisibey's traditional garment is a symbol of his identity and heritage. It is a unique piece of clothing that distinguishes him from other groups.

The traditional garment worn by Yahisibey is a reflection of the local culture and craftsmanship. It is a piece of clothing that has been passed down through generations.

 EMRE SENAN DESIGN FOUNDATION	INFO CARD IN THE UPPER VILLAGE, A VILLAGER WAS CONSTRUCTED IN 1968, INCLUDING WITH A LOCAL STONE MASTER. EVERY SUMMER, DESIGN STUDENTS AND PROFESSIONALS FROM AROUND THE WORLD COME TO YANISSEY. THEY VISITLY LOOK ON THE VILLAGE DOORS. EXAMINE THE VILLAGE AND NAME. REFLECTS PEOPLE OF YANISSEY. SOME HAVE THE PRESENTATIONS ON A WIDE SCREEN. THIS GAME IS ALSO DESIGNED BY THE DESIGNER IN 2018.	 WELLS	INFO CARD THIS TREE IS WIDELY SEEN IN THE LOWER PART OF THE VILLAGE. THERE WAS A TIME WHEN CITIZENS HARVESTED THE VALUABLE BRANCHES OF THIS ANCIENT FLOWERING TREE TO MAKE HOUSEHOLD BASKETS. BUT THIS HANDICRAFT HAS DISAPPEARED IN YANISSEY. PERHAPS IT IS A SKILL THAT COULD BE RECONSTRUCTED.	 MELON	INFO CARD ONE OF YANISSEY'S WISEST GARDENERS IS LEGENDARY FOR MIRACULOUSLY GROWING THESE LUSCIOUS FRUITS ON THESE ARID HILL SIDES WITHOUT USING WATER. PEOPLE STILL KNOCK ON HER DOOR FOR HERBLOOM SEEDS AND SEEDLINGS.	INFO CARD HAVE YOU NOTICED HOW MUCH THE WOMEN IN THE VILLAGE LOVE TO WEAR CLOTHES WITH THIS COLOR?	 BLUE	INFO CARD MANY VILLAGE DOORS AND WINDOWS ECHO THE VARIOUS SHADES OF THIS COLOR THAT DOMINATES THE LOCAL ALPINE LANDSCAPE.
INFO CARD THE SPIRITUAL CENTER OF THE VILLAGE. ON SOME DAYS YOU CAN HERE THE CALL TO PRAYER DELIVERED BY THE YOUNG BOYS OF THE VILLAGE. ITS VERTICAL GREEN LIGHTS GIVE TRACE.	 EVENING PRIMROSE	INFO CARD YOU SEE THESE MULTI-COLORED BLOSSOMS ONLY AT NIGHT, BUT IN THE MORNING THEY ARE ALL GONE. DRINK ITS WATER AND OIL FOR HEALING, SKIN PERFECTION AND RELAXING. ITS SEED IS ALSO GOOD FOR ECZEMA.	 OLIVE TREE	INFO CARD THE FRUITS OF THIS ANCIENT TREE ARE A PRIMARY SOURCE OF LOCAL INCOME. ALSO USED TO MAKE OIL, SOAP AND MEDICINES. ONE DISTINCT SPECIES OF ITS FRUITS BEARS THE NAME OF THE NEAREST GREEK ISLAND OF MYTILINI.	 GOAT	 BUS STATION	INFO CARD THIS IS A MULTI-FUNCTIONAL GATHERING POINT. NOT ONLY BECAUSE TRAVELERS COME AND GO FROM THE STATION AND THE VILLAGE. CHILD GATHER WITH THEIR FRIENDS HERE. BUT ALSO BECAUSE EVERYDAY DELICIOUS MILKS IN PLASTIC AND TIN CONTAINERS ARE DELIVERED AND DISTRIBUTED FROM HERE EARLY IN THE MORNING.	 MYTILINI LESBOS
 BIRDCAGES	INFO CARD THERE IS SOMEONE IN THIS VILLAGE WHO HAS DEVOTED HIMSELF TO MAKING THESE. MANY OF THEM ARE MADE OUT OF WALNUT TREES. ONE OF THE MOST CHALLENGING TREES TO CARVE. HE IS AN EXPERT IN THIS. HE ALSO TRAINS AND HOUSES WHITE DOVES THAT ARE ABLE	 HAYIT TREE	INFO CARD THIS GREEK ISLAND CAN BE SEEN IN THE DISTANCE. DURING WWII, A YOUNG YANISSEY SHEPHERD WATCHED GERMANS BOMB GREEK VESSELS WHILE SOLDIERS PADDLED TO SHORE, SEEKING REFUGE IN THIS VILLAGE.	 SHALWAR	INFO CARD EVERYWHERE YOU WILL SEE WOMEN WEARING COMFORTABLE, EASY-TO-WASH COTTON JAMAZ. EQUIPPED WITH COLORED FRUITS OFTEN FULL OF FUNGUS. THEY ARE EASIER AND CHEAPER TO WASH THAN SILK. AND THERE ARE MANY VARIETIES. IN WINTER, THEY WEAR THEM WITH THE FURRIEST SCARF. THEY ALSO MAKE BEAUTIFUL PATTERNED BEDSHEETS, PILLOW COVERS AND TABLE CLOTHS.	INFO CARD FOR YEARS, LOCAL RESIDENTS COULD WATCH THESE BUCCAS RIDE THESE ANIMALS DOWN THEIR HILLSIDES INTO THE CENTER OF THE VILLAGE. WHILE THE COMMUNITY WOULD CELEBRATE, WEDDINGS ALL TOGETHER. THIS MATRIMONIAL CUSTOM HAS NOW BEEN REPLACED BY WEDDING PARTIES IN RESTAURANTS AND CLUBS IN KOS.	 ELBEDIR	INFO CARD BEFORE ATATURK MADE TURKISH CITIZENS OF THIS AREA TO ESTABLISH FORMAL RESIDENCE, YANISSEY WAS KNOWN BY THIS NAME. IT WAS A NOMADIC VILLAGE FULL OF TENTS.
 TOBACCO	INFO CARD AFTER PEOPLE LEFT THEIR NOMADIC TENTS AND SETTLED IN THE VILLAGE, THEY BEGAN TO GROW COTTON AND THIS PLANT FOR INCOME. THEY USED TO SMOKER THE PRODUCT THEY COLLECTED TO THE HARVEST AREA. NOW THAT THE GOVERNMENT HAS RECOGNIZED THE GROWING OF THESE PLANTS, VILLAGERS HAVE BEEN ABLE TO DEVELOP A NEW BUSINESS. AND THE HARVEST AREA IS NOW CALLED THE "OLD HARVEST AREA", WHICH IS NOW USED AS A FOOTBALL FIELD BY LOCAL BOYS.	 HELLENISTIC CASTLE	INFO CARD ARCHAEOLOGISTS BELIEVE THERE ARE HISTORICAL RUINS FROM THE HELLENISTIC PERIOD WAITING TO BE UNearthED ON THIS HILLSIDE. LOCALS ARE HOPEFUL THEY WILL BEGIN EXCAVATING SOON.	 OLEANDER BUSHES	INFO CARD BEFORE UNDERGROUND PLUMBING ARRIVED IN THE VILLAGE, RESIDENTS CARRIED WATER IN BUCKETS BY LOADING THEM ONTO DONKEYS. TODAY, ONLY THIRSTY ANIMALS USE THIS PLACE FOR DRINKING WATER.	 ST. JOHN'S WORT	INFO CARD A FLOWERING THERAPEUTIC PLANT THAT WISE VILLAGERS MIX WITH OLIVE OIL AND REST IT FOR 21 DAYS TO HEAL WOUNDS, STOMACH ILLNESSES AND SKIN BURNS.	 MOSQU
INFO CARD FOUND THROUGHOUT THE VILLAGE, THIS CHARMING AND COLORFUL BUT VERY NOISY PLANT ATTRACTS ANIMALS AND EVEN FLIES IN THE LOWER VILLAGE. THE FORMER MAYOR PLANTED THE ONE LAYERED "CRAB" VARIETY, AND A COUPLE FROM THE CAVE, ANOTHER FAMILY FROM THE VILLAGE HAS PLANTED THE MULTI-LAYERED "SMART" ONE.	 LONG EGG-PLANT	INFO CARD PEOPLE THROUGHOUT THE REGION CONTINUE TO COME TO YANISSEY TO FIND A UNIQUE LONG AND THIN VEGETABLE, WHICH IS PARTICULARLY DELICIOUS WHEN COOKED WITH SCREAMING PEPPERS, TOMATOES AND GARLIC ON A WOOD FIRE.						

YAHŞI BİR HAFIZA

A YAHŞI MEMORY GAME

KUŞ KAFESİ

BIRDCAGES

BİLGİ KARTI

YAHŞİBEY'DE KENDİNİ
BU İŞE ADAMIŞ BİRİ VAR!
ÇOĞUNU CEVİZ
AĞACINDAN İŞLİYOR.
CEVİZ AĞACI İŞLENMESİ
EN ZOR AĞAÇLARDAN
BİRİDİR, USTALIK İSTER.
O DA BU İŞTE USTA VE
AYNI ZAMANDA BEYAZ
TAKLACI GÜVERCİNLER
BESLEYİP EĞİTİYOR.

INFO CARD

THERE IS SOMEONE IN
THIS VILLAGE WHO HAS
DEVOTED HIMSELF TO
MAKING THESE! MANY
OF THEM ARE MADE OUT
OF WALNUT TREES, ONE
OF THE MOST
CHALLENGING TREES TO
CARVE. HE IS AN EXPERT
IN THIS. HE ALSO TRAINS
AND HOUSES WHITE
DOVES THAT ARE ABLE

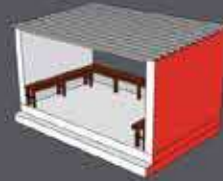
YAHŞI BİR HAFIZA

A YAHŞI MEMORY GAME

DOLMUŞ
DURAĞI

BUS STATION

BİLGİ KARTI

BURASI ÇOK AMAÇLI BİR
BULUŞMA YERİ SADECE GELİP
GİDEN ZİYARETÇİLER İÇİN BİR
DURAK YA DA KÖYDEKİ KIZ
ÇOCUKLARININ
ARKADAŞLARIYLA
BULUŞTUĞU BİR YER DEĞİL.
AYRICA, BURADA HER SABAH,
GECE VE SABAHIN KÖRÜNDE
SAĞILAN SÜTLERİN
GÜĞÜMLERLE GETİRİLİP,
SATILDIĞI BİR YER. KÖYE SÜT
KAMYONU GELİR, SÜTLERİ
SABAH ERKEN SAATTE
BURADAN TOPLAR, GÖTÜRÜR,
MANDIRALARA SATAR.

INFO CARD

THIS IS A MULTI-FUNCTIONAL
GATHERING POINT, NOT
ONLY BECAUSE TRAVELERS
COME AND GO FROM THIS
STATION AND THE VILLAGE
GIRLS GATHER WITH THEIR
FRIENDS HERE, BUT ALSO
BECAUSE EVERYDAY
DELICIOUS MILKS IN PLASTIC
AND TIN CONTAINERS ARE
DELIVERED AND DISTRIBUTED
FROM HERE EARLY IN THE
MORNING.

YAHŞI BİR HAFIZA

A YAHŞI MEMORY GAME

ÇİĞİRTMALIK
PATLICAN

LONG EGG-
PLANT

BİLGİ KARTI

BÖLGEDEKİ İNSANLAR,
ACI BİBER, DOMATES VE
SARIMSAKLA ODUN
ATEŞİNDE PİŞİRİLEN;
İNCE VE UZUN
OLMASIYLA BİLİNEREN BU
SEBZE İÇİN YAHŞİBEYE
SIKÇA UĞRUYORLAR.

INFO CARD

PEOPLE THROUGHOUT
THE REGION CONTINUE
TO COME TO YAHŞİBEY
TO FIND A UNIQUE LONG
AND THIN VEGETABLE,
WHICH IS
PARTICULARLY
DELICIOUS WHEN
COOKED WITH
SCREAMING PEPPERS,
TOMATOES AND GARLIC
ON A WOOD FIRE.

YAHŞI BİR HAFIZA

A YAHŞI MEMORY GAME

KAVUN

MELON

BİLGİ KARTI

YAHŞİBEY'İN EN İYİ
BAHÇESİNE SAHİP
OLMASIYLA BİLİLEN BİR
YÖRÜK KADINI, MUCİZEVİ
BİR ŞEKİLDE KÖYÜN KURAK
TEPELERİNDE BU MEYVEYİ
SU KULLANMADAN
YETİŞTİRMESİYLE MEŞHUR
OLMUŞ. AİLE YADİGARİ
TOHUMLAR VE FİDELERİ
İÇİN KÖYLÜLER HALA
ONUN KAPISINI ÇALIYOR.

INFO CARD

ONE OF YAHŞİBEY'S
WISEST GARDENERS IS
LEGENDARY FOR
MIRACULOUSLY
GROWING THESE
LUSCIOUS FRUITS ON
THESE ARID HILLSIDES
WITHOUT USING WATER.
PEOPLE STILL KNOCK ON
HER DOOR FOR
HEIRLOOM SEEDS AND
SEEDLINGS.

YAHŞI BİR HAFIZA

A YAHŞI MEMORY GAME

MİDİLLİ
ADASI

MYTILINI
LESBOS

BİLGİ KARTI

KÖYDEN GÖRDÜĞÜMÜZ
YUNAN ADASI BURASI 2.
DÜNYA SAVAŞI
SIRASINDA YAHŞİBEYLİ
GENÇ BİR ÇOBAN,
YUNAN GEMİLERİ
ALMAN UÇAKLARI
TARAFINDAN
BOMBALANIRKEN,
YUNAN ASKERLERİNİN
SİĞİNMAK İÇİN KIYIYA
KÜREK ÇEKİŞLERİNİ
İZLEDİĞİNİ ANLATIR.S

INFO CARD

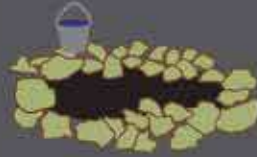
THIS GREEK ISLAND CAN
BE SEEN IN THE
DISTANCE. DURING
WWII, A YOUNG
YAHŞİBEY SHEPHERD
WATCHED GERMANS
BOMB GREEK VESSELS
WHILE SOLDIERS
PADDLED TO SHORE,
SEEKING REFUGE IN
THIS VILLAGE.

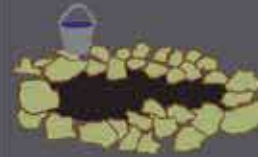
YAHŞI BİR HAFIZA

A YAHŞI MEMORY GAME

KUYULAR

WELLS

BİLGİ KARTI

KÖYE YERALTI SU
TESİSATI DÖŞENMEDEN
ÖNCE, HERKES BURADAN
KOVALARLA SU TAŞIRDI
EŞEKLERE YÜKLEYİP,
BUGÜNSE BURASI,
YALNIZCA
HAYVANLARIN SU
İÇTİKLERİ YER.

INFO CARD

BEFORE UNDERGROUND
PLUMBING ARRIVED IN
THE VILLAGE,
RESIDENTS CARRIED
WATER IN BUCKETS BY
LOADING THEM ONTO
DONKEYS. TODAY, ONLY
THIRSTY ANIMALS USE
THIS PLACE FOR
DRINKING WATER.

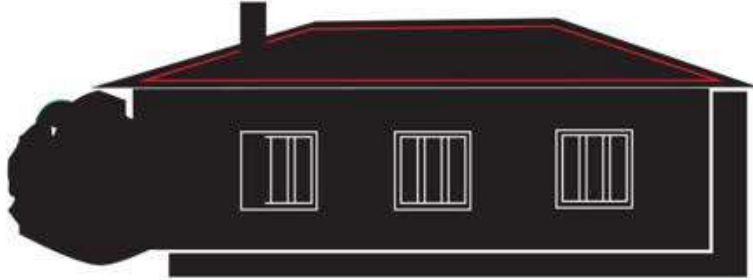

Bu sokakta eskiden Yörük
geleneğine bağlı olarak pek çok
deve yaşardı.

*Lütfen kartı ve şişeyi yerine koyunuz.

In this street lots of camels
used to live.

*Please leave the bottle as you found

Eskiyemeden kapanan bilgi yuvası

*Lütfen kartı ve şişeyi yerine koyunuz.

A building full of knowledge that was closed when it was new

*Please leave the bottle as you found

Bu kelime deveciler anlamına gelir, yani deveye sahip olanlar.

Kim devesi olsun istemez ki?
SAVVURAN

This word means owners of camels. In that street lots of families

used to have camels.
SAVVURAN

İnşa edildikten sonra kısa süreliğine kullanıldı. Şimdiyse çeşitli

etkinlikler burada yapılıyor. Kocaman bahçesi her türlü işe uygundur.
YENİ OKUL

After building, this place was used as it planned for a short time.

Now lots of events take place there.
THE NEW SCHOOL

Emre Senan 2006'da kurdu burayı. Her sene gelen öğrenciler

Yahşibey'ı konu alıp burası için birşeyler yapıyorlar. Ne de güzel

yapıyorlar :)
ALSE

Emre Senan founded the place in 2006. Every summer, design

students come and create a project by taking Yahşibey as a

source/inspiration.
ALSE

Burada hasat zamanı tüm ürünler toplanır ve birbirinden ayrılır, bu

yüzden düzdür. Mahsul olmadığında bu düzlükte futboldan başka

ne olabilir ki?
HARVEST AREA

During harvest season, the crop is collected, this is the reason

why the area is flat. When there is no crop, what could be better

than playing soccer in this flat area?
HARVEST AREA

Bir günde 5 kere tekrar edip günü 5e böler.

By repeating five times in a day, it divides the day in five parts.

*Lütfen kartı ve şişeyi yerine koyunuz.

Zeytinlerin kılık değiştirdiği yer

The place that makes olives change their appearance

*Lütfen kartı ve şişeyi yerine koyunuz.

Herkesin gün içinde buluştuğu, yardımlaştığı bir yerdir. İslam dini

için kutsal ibadet mekanıdır ve orada herkes birbirine karşı

saygılı ve duyarlı olmalıdır.

CAMI

The place where people meet during the day. It is a sacred place

for Islam and all people should be sensitive and respectful in there.

MOSQUE

Bu ağacın mahsüllerinden yağ, sabun ve ilaç yapılıyor. Ege’de

çok bulunan bu ağaç Yahşibey’in de bir geçim kaynağı. Aynı

zamanda bu ağacın bir dalı “barış” demek.

ZEYTİNYAĞI KOOPERATİFİ

The fruits of this ancient tree are a primary source of local

income, also used to make oil, soap and medicines. One distinct

species of large green olives bear the name of the nearby Greek

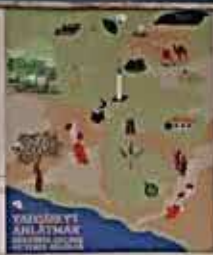
island of Mytilini.

OLIVE PRESS FACTORY

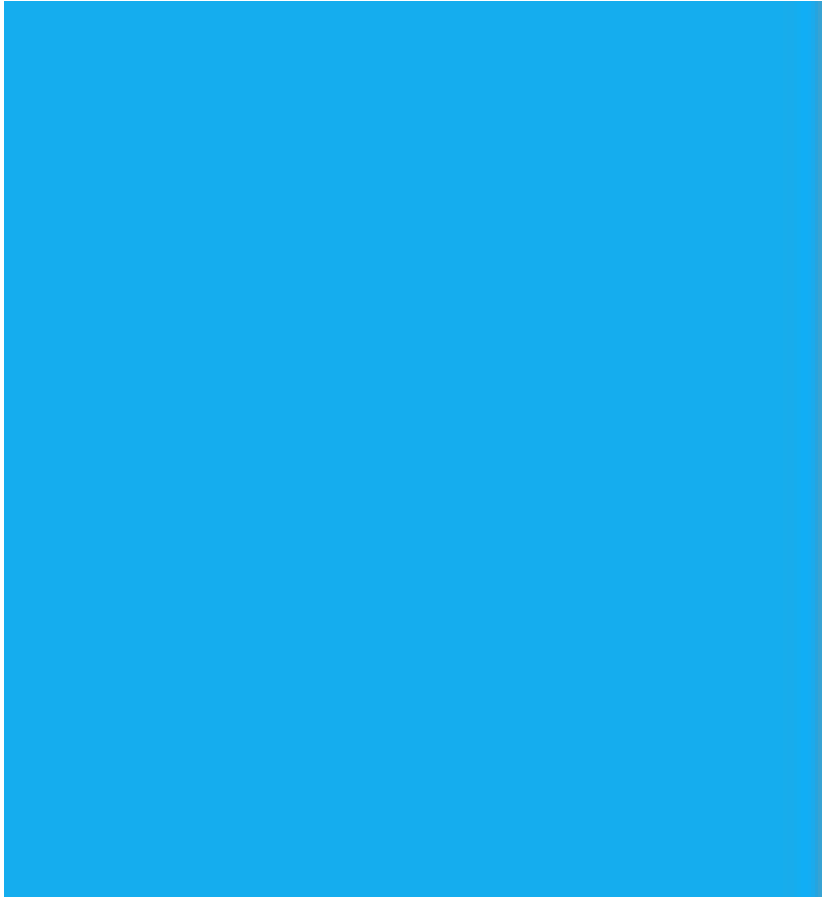
PRESENTING YAHIRKEY

Yahirkey is a small village located in the heart of the Yahirkey region. It is a beautiful place with a rich history and a vibrant culture. The village is surrounded by lush greenery and is a popular destination for tourists looking for a peaceful retreat.

Yahirkey is a small village located in the heart of the Yahirkey region. It is a beautiful place with a rich history and a vibrant culture. The village is surrounded by lush greenery and is a popular destination for tourists looking for a peaceful retreat.

KÜTÜ
RANIN
ETKİNDEN
KUTULMAK
İN BİRER

PRESENTING YAHSİBEY

CULTURAL HISTORIES AND LOCAL KNOWLEDGE

Yahşibey is a region with a rich history of chili pepper cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality chili peppers. The local population has a long tradition of using chili peppers in their cuisine.

Yahşibey is a region with a rich history of beer production. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality barley and hops. The local population has a long tradition of brewing beer.

Yahşibey is a region with a rich history of apple cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality apples. The local population has a long tradition of using apples in their cuisine.

Yahşibey is a region with a rich history of apple cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality apples. The local population has a long tradition of using apples in their cuisine.

Yahşibey is a region with a rich history of grape cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality grapes. The local population has a long tradition of using grapes in their cuisine.

Yahşibey is a region with a rich history of apple cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality apples. The local population has a long tradition of using apples in their cuisine.

Yahşibey is a region with a rich history of flower cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality flowers. The local population has a long tradition of using flowers in their cuisine.

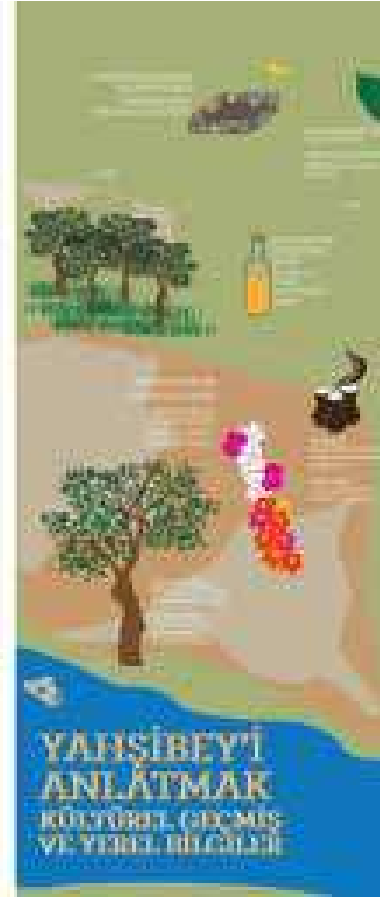
Yahşibey is a region with a rich history of sheep cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality sheep. The local population has a long tradition of using sheep in their cuisine.

Yahşibey is a region with a rich history of house cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality houses. The local population has a long tradition of using houses in their cuisine.

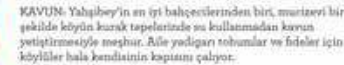
Yahşibey is a region with a rich history of sheep cultivation. The climate and soil conditions are ideal for growing high-quality sheep. The local population has a long tradition of using sheep in their cuisine.

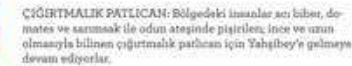
CULTURAL HISTORIES AND LOCAL LEGENDS

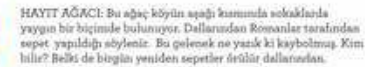
ELBEDİR: Before Atatürk made Turkish citizens of this area to establish formal residences, Yahşibey was known as "Elbedir". It was a nomadic village full of tents.

MELON: One of Yahpboy's wisest gardeners is legendary for miraculously growing luscious melons on these arid hillside without using water. For heirloom seeds and seedlings, people still knock on her door.

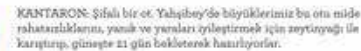
LONG EGGPLANT: People throughout the region continue to come to Yahsibey to find a unique long and thin eggplant, which is particularly delicious when cooked with screaming peppers, tomatoes and garlic on a wood fire.

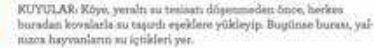
HAYIT TREE: There was a time when gypsies harvested the valuable branches of this abundant flowering bush to weave household baskets, but this handicraft has disappeared in Yahsiyey. Perhaps it is a skill that could be resurrected?

THE NEW SCHOOL: Opened in the 1990s, the school was an active education center and, until, when the government decided to introduce religiously and have Yashodha children attend school in Baddami. The New School now is used on occasion for craft classes and to serve strength for local charity meals. It holds the potential to be reorganized into an even more active public space for public meetings, a wide range of classes and diverse social events. Be sure to pass by public during the summer!

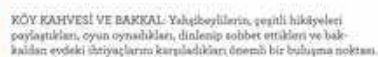
ST. JOHN'S WORT: A flowering therapeutic plant that wise villagers mix with olive oil and rest it for 22 days to heal wounds, stomach illnesses and skin burns.

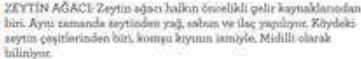
WELLS: Before underground plumbing arrived in the village, residents carried water in buckets by loading them onto donkeys. Today, only thirsty animals use this place for drinking water.

MY DEAR PITTS Villagers contribute to the natural lifecycle by feeding their beloved food to animals, caring affectionately for strays and livestock alike in a symbiotic relationship. Many villagers have yellow goats as well as white ones. Villagers love these animals as if they are their children. Their milk, cheese and yogurt are also very delicious. For years, local residents could watch their babies ride horses down these hillside into the water at the village, where the community would celebrate weddings all together. This matrimonial custom has now been replaced by wedding parties in rented restaurants and clubs in Dokki.

THE CAFÉ/ MARKET: A major meeting point in the village for sharing stories over coffee, playing games, resting and buying goods for the family's daily needs.

OLIVE TREES: The fruits of this ancient tree are a primary source of local income, also used to make oil, soap and medicines. One distinct species of large green olives bear the name of the nearby Greek island of Mytilini.

ESKİ HARMAN YERİ: İnsanlar yitirük çadırlarında yaşamayı bıraktıktan ve köye yerleştikten sonra, geçimlik için pamuk ve tütün yetiştirmeye başladılar. Ancak devletin tütün yetiştirmeye tekeline alınmasıyla bölükte köylüler tütün hayvanlığına döndüler. Bu "eski harman yeri" de köyün erkek çocukları tarafından futbol sahası olarak kullanılmaya

THE OLD HARVEST AREA: After people left their nomadic tents and settled in the village, they began to grow cotton and tobacco for income. Now that the government has monopolized the growing of these plants, villagers have gone back to livestock breeding again, and the "old harvest area" is now used as a football field by local boys.

CAMI: Köyün merkezini belirleyen bu yapı, Yahşibey'in ruhanî biriciliğini sağlar. Akşam yansıdı, yeşil ışıkları köye huzur verir. Bazı günler çocukların buradan seslendiği duyulur.

MOSQUE: The spiritual center of the village, on some days you can hear the call to prayer delivered by the young boys of the village. Its vertical green lights give peace.

HELENİSTİK KALE: Arkeologlar bu köyün yamaçlarında keşfedilmeyi bekleyen, Hellenistik döneme ait tarihi kalıntılar olduğunu söylüyorlar. Köy halkı, yakın bir zamanda bu kalmalara başlanacağını duyuyor.

HELLENISTIC CASTLE: Archeologists believe there are historical ruins from the Hellenistic period waiting to be unearthed on this hillside. Locals are hopeful they will begin excavating soon.

ZAKKUM: Köyün her tarafında bulunan bu albenili ve renkli ama çok zehirli çiçekler hayvanları ve hatta insanları bile kaçırıyor. Aşakı köyde eski mübaiter tek katmanlı "deli" zakkumları, kalvenin çaprazında bir sile ile çok korumalı "akilli" zakkumları dikmişler.

OLEANDER BUSHES: Found throughout the village, this charming and colorful but very poisonous plant repels animals and even flies! In the lower village, the former mayor planted the one-layered "crazy" variety, and across from the café, other villagers have planted the multi-layered "smart" oleander.

ŞALVAR: Her yerde kadınlar rengarenk ve çiçekli desenli, rahat, kavurur ve dikümlü pamuklu kumaştan dikilmiş bu pantolonları giyer. Dürmek anlamına daha kolay ve daha uzundur onlar için. Köyde bu şalvarları diken yemeyeli, pantik kadınlar var. Onlar ayrıca, kumaş parçalarından çok güzel kızıyama yatak, masa örtüsü ve pantik kılıfları da dikiyorlar.

ŞALVAR: Everywhere you will see women wearing comfortable, flowing cotton pants. Adorned with colorful prints often full of flowers, they are easier and cheaper to sew rather than to buy, and there are many talented seamstresses in this village. With the fabric scraps they also make beautiful patterned bed quilts, pillow covers and table clothes.

EMRE SINAN TASARIM VAKFI (ESTV): Köyün yukarı bölgesinde 2005 yılında bir bina yapıldı ve buraya her yaz dünyanın dört bir yanından tasarımcı öğrencileri ve proje/tebliğ yürütücüleri geldi. Gelenler, kırsal köydeki kapıları çalıp, köyü inceleyip orada bir şeyler yaptılar. Yahşibeyliler onların çalışmalarını ışıklı bir ekranda izlemeye gidiyorlar. Bu harita da 2013 yılında 30. grup tarafından yapıldı.

EMRE SINAN DESIGN FOUNDATION (ESTV): In the upper village, a building was constructed in 2005, working with a local stone master. Every summer, design students and professionals from around the world come to Yahşibey. They mostly knock on the villagers' doors, explore the village and make projects. People of Yahşibey go to watch the presentations on a wide screen. This map is also designed by the 30th group in 2013.

BARAJ GÖLÜ: Sonradan inşa edilen, köyden 3 kilometre uzaklıktaki yapay gölet, baraj ve günlük su kaynağı olarak kullanılıyor.

LAKE: This human-made lake about 3 kilometers in the hills behind the village was produced by a dam and serves as a reservoir providing abundant daily water supplies.

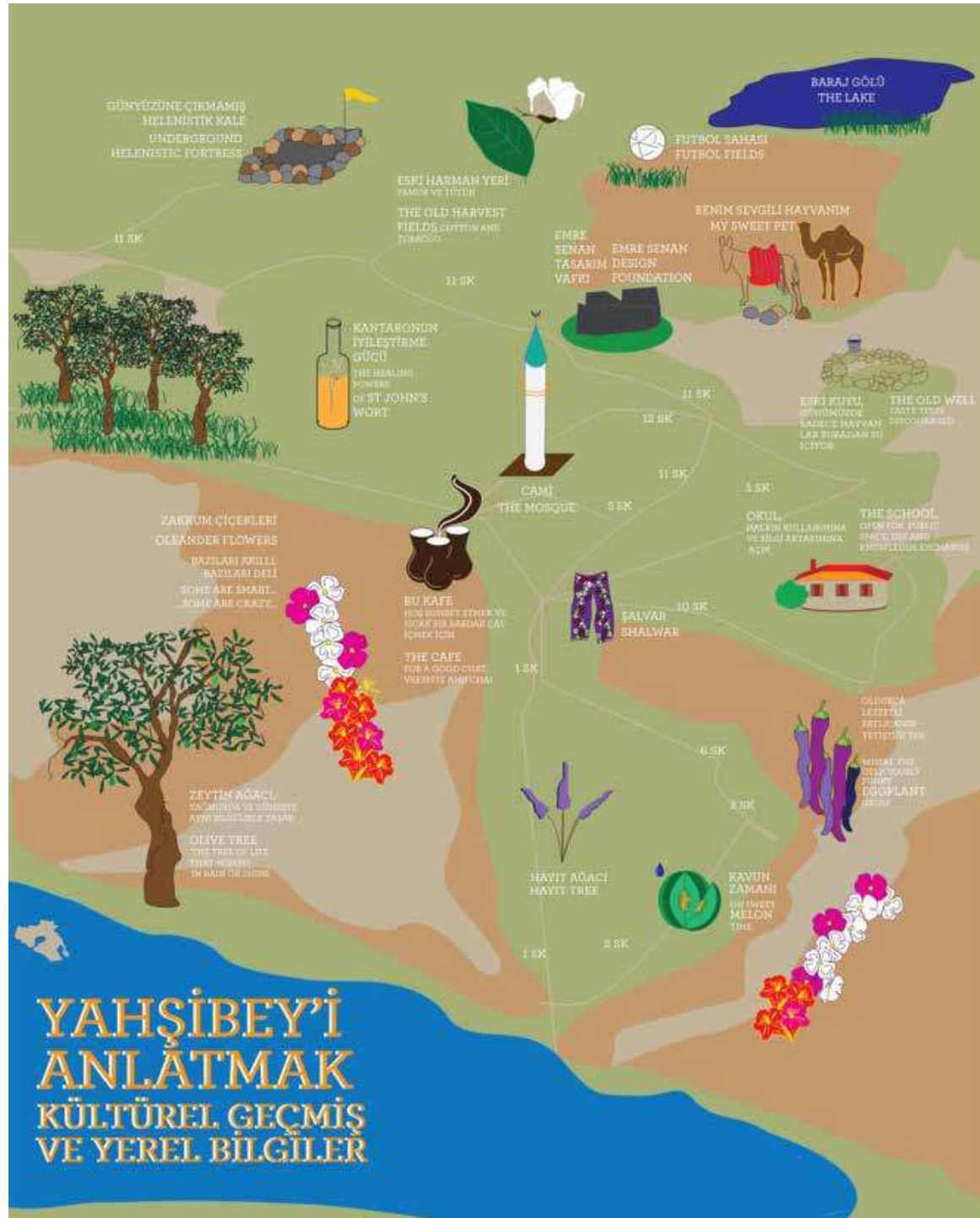
MAVİ: Tıpkı diğer Ege köylerindeki gibi burada da kapı ve pencerelerde bu rengin çeşitli tonları görülüyor.

BLUE: Many village doors and windows echo the various shades of blue weaved throughout the Aegean sea waves.

MİDİLLİ ADASI: Köyden görüldüğünde Yunan Adası burası. 2. Dünya Savaşı sırasında Yahşibeyli genç bir çoban, Yunan gemileri Alman uçakları tarafından bombalanırken, Yunan askerlerinin sığınmak için kırsal köyde çobanlığını izlediğini anlatır.

MYTILINI/LESBOS: This Greek Island can be seen in the distance. During WWII, a young Yahşibeyli shepherd watched German bomb Greek vessels while soldiers paddled to shore, seeking refuge in this village.

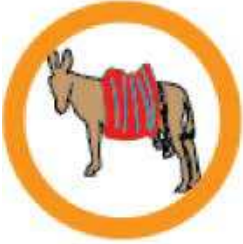
ZAKKUM: Köyün her tarafında bulunan bu albenili ve renkli ama çok zehirli çiçekler hayvanları ve hatta sinekleri bile kaçırıyor. Aşağı köyde eski muhtar tek katmanlı "deli" zakkumları, kahvenin çaprazında bir aile ise çok katmanlı "akıllı" zakkumları dikmişler.

OLEANDER BUSHES: Found throughout the village, this charming and colorful but very poisonous plant repels animals and even flies! In the lower village, the former mayor planted the one-layered "crazy" variety, and across from the café, other villagers have planted the multi-layered "smart" oleander.

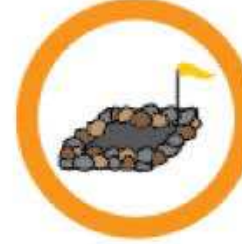
ŞALVAR: Her yerde kadınlar rengârenk ve çiçekli desenli, rahat, havadar ve dökümlü pamuklu kumaştan dikilmiş bu pantolonları giyer. Dikmek almaktan daha kolay ve daha ucuzdur onlar için. Köyde bu şalvarları diken yetenekli, pratik kadınlar var. Onlar ayrıca, kumaş parçalarından çok güzel kırkama yatak, masa örtüleri ve yastık kılıfları da dikiyorlar.

SHALWAR: Everywhere you will see women wearing comfortable, flowing cotton pants. Adorned with colorful prints often full of flowers, they are easier and cheaper to sew rather than to buy, and there are many talented seamstresses in this village. With the fabric scraps they also make beautiful patterned bed quilts, pillow covers and table clothes.

BENİM SEVİMLİ HAYVANIM: Köy halkı atık yemeklerle hayvanları besleyerek doğal yaşam döngüsüne katkıda bulunuyor. Hem besi hayvanlarına hem de sokak hayvanlarıyla aynı şekilde ilgilenerek ortak bir yaşam sürüyorlar. Çoğu köylünün sarı ve beyaz keçileri var. Köylüler hayvanlarını çocukları gibi seviyorlar. Üstelik sütleri, peynirleri ve yoğurtları da çok lezzetli. Uzun yıllardır, köylüler gelinlerini at üzerinde dolaştırarak düğünün gerçekleştiği köy meydanına getiriyorlar. Evlilikle ilgili bu gelenek, kutlamalar Dikili’de yapılmaya başladığından beri değişmiş durumda.

MY DEAR PETS: Villagers contribute to the natural lifecycle by feeding their leftover food to animals, caring affectionately for strays and livestock alike in a symbiotic relationship. Many villagers have yellow goats as well as white ones. Villagers love these animals as if they are their children. Their milk, cheese and yogurt are also very delicious. For years, local residents could watch their brides ride horses down these hillsides into the center of the village, where the community would celebrate weddings all together. This matrimonial custom has now been replaced by wedding parties in rented restaurants and clubs in Dikili.

HELENİSTİK KALE: Arkeologlar bu köyün yamaçlarında keşfedilmeyi bekleyen, Helenistik döneme ait tarihi kalıntılar olduğunu söylüyorlar. Köy halkı, yakın bir zamanda bu kazılara başlanacağını duymuş.

HELLENISTIC CASTLE: Archeologists believe there are historical ruins from the Hellenistic period waiting to be unearthed on this hillside. Locals are hopeful they will begin excavating soon.

HAYIT AĞACI: Bu ağaç köyün aşağı kısmında sokaklarda yaygın bir biçimde bulunuyor. Dallarından Romanlar tarafından sepet yapıldığı söylenir. Bu gelenek ne yazık ki kaybolmuş. Kim bilir? Belki de birgün yeniden sepetler örülür dallarından.

HAYIT TREE: There was a time when gypsies harvested the valuable branches of this abundant flowering bush to weave household baskets, but this handcraft has disappeared in Yahşibey. Perhaps it is a skill that could be resurrected?

YENİ OKUL: 1970'li yıllarda açıldı, 2012 yılına kadar, Yahşibeyli çocukların Bademli'deki okula gitmesine, taşınmalı eğitime geçilinceye kadar burada eğitim verilmeye devam edildi. Yeni okul bugün, halk eğitim dersleri ve hayır yemekleri gibi etkinlikler için kullanılıyor. Bu okul binası, Yahşibeylilerin daha etkin sosyal etkileşimi için, çeşitli derslerin verilebileceği sosyal eğitim mekânı sosyal olma olasılığını taşıyan bir mekan. Bu konuda herhangi bir fikri olan varsa lütfen muhtar ile görüşün.

THE NEW SCHOOL: Opened in the 1970s, the school was an active education center until 2012, when the government decided to centralize regionally and have Yahsibey children attend school in Bademli. The New School now is used on occasion for craft classes and to store utensils for local charity meals. It holds the potential to be repurposed into an even more active public space for public meetings, a wide range of classes and diverse social events. Be sure to pass any ideas along to the mayor!

YAHŞİBEY YENİLEMELERİ:
KARŞILAŞMALAR, DENEYİMLER, DEĞİŞ-TOKUŞ ETKİNLİĞİ

YAHŞİBEY MAKE-OVERS:
ENCOUNTERS, EXPERIENCES, EXCHANGE EVENT

PAZAR/ PAZARTESİ, 14/15 TEMMUZ

Çalışma sırasında, tıpkı öğrenciler gibi biz de Yahşibeylilerden birçok davet almıştık. Ne yazık ki bu güzelim davetlere çalışma yoğunluğundan gidememiştik. Dün gece sunuş yapılmıştı. Bu rahatlamayla, ertesi sabah bir eve kahvaltıya gittik. Kahvaltıdaki yiyeceklerin tümü, evin sahibi Ayşegül'ün ürettiydi. Nefis bir kahvaltı ve sohbetti. Buradaki sohbette, sunuşun ardından ifade edilen görüşleri, daha detaylı dinleme şansımız oldu. Duyduklarımız:

ESTV'ye gelip çalışan öğrenciler tarafından kapılarının çalınmasına çok alıştılar, bundan çok hoşlanıyorlar, ama hiç bu kadar ne olup bittiğine tanık olmamışlardı. "Çoğu zaman sadece son geceki sunuşlara davet edildik, izledik, çok güzel çalışmalar vardı. Köyden kimileri gidiyordu bu sunuşlara." Daha uzun soluklu ve tekrarlanan görüşmelerle bir iletişim kurulmuştu. "Köy kahvesine kadınlar ve çocuklar pek gitmez. Yazın genelde boş olur orası. Kahveye, kadın-erkek-çocuk gittik, müzik dinledik, dans edildi, fotoğraflar çekildik. Onları almaya geldik. Sol, birçoğunu sabahları bize, evimize getirdi... "Yeni" okulun bahçesinde toplandık, konuştuk birbirimizi dinledik. Köy pazarı projesi harika olur. Buna çok ihtiyacımız var. Bunu hep istedik, düşündük. Aşmamız, yapmamız gereken bürokratik işler olduğunu şimdi öğretmen Necmi'nin yardımıyla yapılabileceğini görebiliyoruz... ESTV binasında çayınızı içtik, çocuklar oynadı, hatta ertesi günü tekrar gitmek istediler...

SUNDAY/ MONDAY, JULY 14/15

During the workshop, we were invited to visit the homes of Yahşibey villagers many times, like the students. Unfortunately, we couldn't always respond to these sweet dinner and tea invitations because of managing the intense study flow, but the morning after the final presentation we had breakfast in one of the villagers' house. All the food offered to us was made by the householder, Ayşegül, picked from her garden and cooked in the family stove. Both the breakfast and conversation were delicious. During our breakfast chat, we had a chance to listen deeply to these women's thoughts about our presentation and about the project in general. Briefly, this was the feedback they gave us:

They were used to having students from ESDF knock on their doors, and they liked that very much, but they were typically not aware of what was actually going on while the workshops were happening. Usually, we were invited to the final presentations of the workshops in ESDF, and watched what kinds of beautiful projects they made. Some of the villagers attended these..." In contrast, they appreciated that we fostered regular and continuous communication between us and villagers, consulting and including them while we made our work. "Women and children do not commonly go to the café. Normally the place is empty during summer nights. We—all of us women- men-children-- went to the café this time, listened to music, danced and had our photos taken. Sol often hand-delivered photos to us in our houses

Çöp diye baktıklarımızla neler yapılabileceğimizi gördük. Biz, tenekeden saksı yaptığımızı, kırılanları atmadığımızı, başka işlerde kullandığımızı hiç farkında değildik. Bunun değerli bir şey olduğunu söylediniz bize."

Kahvaltı ve sohbet nefisti. Burada duyduklarımız, Yahşibey' de farklı kişilerden dinlediğimiz görüşlerin bir özetiydi. Bize neler olabileceğini, nelerin nasıl yapılabileceğini, - ya da nasıl yapılamadığını, yapılmaması gerektiğini- birliktelik enerjisinin olanaklarını gösterdi. Tasarım düşüncesiyle, ortak ve katılımcı tasarımla ve sosyal uygulama neler yapılabileceğini gösterdi. Teşekkürler Yahşibey.

Bu son günlerde fotoğraf arşivimizi toparladık ve gelecekteki yayınlar için çalıştay sürecimizi kronolojik olarak kayda geçtik. Belgelemek amacıyla, oyunların İngilizce' ye çevirisi de gerekmektedir ve projemiz üzerinde son düzeltmeleri yaptık. Herkes, ESTV evini temizlemek ve ilk bulduğumuz günkü parlaklığına döndürmek dâhil, çeşitli görevleri paylaştı. Kaija ve Abby, kolektif deneyimimiz hakkında besteledikleri ve her bir çalıştay katılımcısını eğlenceli bir biçimde öven ve uğurlayan bir şarkıyla herkese sürpriz yaptılar. İşte Yahşibey şarkısının sözleri:

during the early morning hours... We had tea that you offered in the EDSF, kids played there; they even wanted to go back there again to play the next day... We appreciated that everyone was able to establish real friendships with the students. . .

"We got together in the garden of "the new school", chatted and listened to each other. It could be great if we would actually realize the Village Bazaar project. We need it. We thought and talked about it a lot. We can see clearly now that we have to go beyond the bureaucratic work with the help of the teacher Necmi..."

"You have shown us some examples what we can do with things that we consider to be garbage. We did not realize before that we used tins as flower pots, did not throw away broken things and used them for other purposes. You told us that these are very valuable attitudes. It was important for us to hear that, and become more aware of the value of how we live." The breakfast conversation was rewarding. The synergy showed us new design possibilities for what could be done in the future, and how other workshops could potentially integrate more fully into the life and needs of the villagers. Thanks to the Yahşibey. These final days we assembled our archive of images and worked to chronicle the workshop process for future publications. Additional translating of the games into English for documentary purposes was needed, and we put the finishing touches on our project. Everyone shared a variety of tasks, including the significant job of cleaning up the EDSF house and restoring it to its original glory.

Burada Yahşibey' de
Emre'nin yerinde kaldık
Emre gerçekten zarif
Tıpkı oğlu Ali de!

Lydia ve Mine
Onlar gerçek Yahşi-güzelleri
Bizim süper kadınlarımız
Umarız bizde bir gün onlar gibi oluruz

NAKARAT

OooH! Yahşibey, Dikili, Bademli, Türkiye'de

Sol, bizi sallandırdı, yuvarlandırdı
Onun Plak Gecesiyle
Hazal, «bizim güzel ekmeğimiz «
En güzel gülüşü ve dansıyla

Bütün detaylar Cem'de
O aksak! bir ritim tutar

Kaija and Abby surprised everyone with a beautiful song they composed about our collective experience, honoring each workshop participant in a playful but moving way. Here are the lyrics to their Yahşibey song:

Here in Yahşibey
We stayed with Emre
He is really neat
So's his son Ali!

Lydia and Mine
They're real Yahşi-babes
Our own super women
Hope we're like them one day

CHORUS

Oooh! Yahşibey, Dikili, Bademli, in Turkey!
Sol put us on a roll
With her vinyl social
Hazal's our beautiful bread

Bilge, bizim akıllı tavşanımız
Çok düşünceli, kibar ve tatlılığıyla

NAKARAT

Nikos herkese sarılır
O bizim küçük kıymetlimiz
Gökhan, tamirci olan
Onun sakalları heybetli

Sevi, bizim tatlımız
Çocuklarla ve sanatla çok iyi
Sarah, en "kafa" olan
Çok komik ve çok akıllı

NAKARAT

Muhteşem Mine D.
Bizim komik maymunumuz
Sezgi, bizim "canımız"
Ooooo Aman da ne hanım

The best laugh and dance cred
Cem has all the deets
He keeps a sick beat
Bilge's our wise bunny
So thoughtful kind and sweet

CHORUS

Nikos gives expert hugs
He's our little nug
Gökhan's the handyman
His facial hair is grand

Sevi's our sweetheart
So good with kids and art
Sarah is the coolest
So funny and so smart

CHORUS

Gorgeous Mine D
Our funny monkey

Ege kalbimizi çaldı
Ağız pürrrtttlemesiyle bile
Ne kadar özel bir çocuk
Ayrıldığıımızda çok üzüleceğiz

NAKARAT

Geriye kalan biziz
Otobüsü bekliyoruz
Size bu şarkıyı yazıyoruz
Üzgünüz biraz uzun oldu

Oooh teşekkür ederiz
Her şey harikaydı!
Sizi seviyoruz!
Benimle Yahşibey' de kalmaz mısınız? (lütfen)

Sezgi is our "canım"
AA000GA what a "hanım!"

Ege stole our hearts
Even with his mouth farts
What a special child
We'll be so sad to part

CHORUS

All that's left is us
Waiting for the bus
Writing you this song
Sorry it's so long!
Oooh thank you!
It's been great!
We love you!

Won't you please?
Stay with me
In Yahşibey

ÇALIŞTAY KATILIMCILARININ ÇALIŞTAY SONRASI YORUMLARINDAN ALINTILAR:

ABBY LAL

B.A., 2013, Tasarım ve Yönetim, Parsons The New School for Design, New York, ABD

Bu yer, birçok anlamlı ders çıkarma konusunda ilham verdi bana: duygusal, zamansal, maddi vb. kısıtları kabullenmeyi öğrenmek; çoğu çabamı sarf ettiğim hayvan projemizin doruk noktasındayken geri kalan işlerimizin daha iyi yapılabilmesi için ondan vazgeçmek; kendi ahlak, düşüncelerim ve hassasiyetlerimden uzaklaşmadan tamamen farklı bir değerler sistemini kabullenmek için mücadele etmek. Sadece özel arkadaşlıkların yapabileceği gibi, kurduğum bağlar beni değiştirdi – sadece çalıştaydaki değil aynı zamanda yöre halkıyla da kurduğum bağlar. Özellikle de kibar gözleri, güçlü sarılması ve saf kalbiyle, sevgili "Türk Büyükanne" ve daha da önemlisi, kalbimi çalan, uysal, tatlı sokak köpeği "Lady".

BİLGE MERVE AKTAŞ

Mezun 2013, Endüstriyel Tasarım, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

Bu 15 günlük süreç hayatımdaki en heyecanlı dönemlerden biriydi. Pek çok farklı çeşitte iletişim yöntemi görmek ve davranışların sosyal ilişkileri nasıl etkileyip niyetlerimizi yansıttığını öğrenmek çok güzeldi. Nasıl gerçek ilişkiler kurulacağını ve bir tasarım sürecinin, sorular sorup cevaplarını deneyimleyerek nasıl geliştirileceğini öğrendim.

EXCERPTS FROM WORKSHOP PARTICIPANTS' POST-WORKSHOP REFLECTIONS:

ABBY LAL

B.A., 2013 in Design and Management from Parsons The New School for Design, New York, USA
This place has inspired many meaningful lessons: learning to accept constraints; emotional, temporal, monetary... Letting go of the culminating part of our animal project that I had put most of my effort into for the betterment of the rest of our work. Struggling to accept such disparate value systems without losing sight of my own morals and sensitivities. The bonds I have made have changed me, as only special friendships can – not only with those in our workshop but also with the locals we have encountered.

My lovely "Turkish Grandmother," a woman with kind eyes, a strong embrace and a pure has had the fortune of meeting, and most of all Lady, the docile, sweet stray who stole my heart.

BİLGE MERVE AKTAŞ

B.S. 2013, Industrial Design, İstanbul Technical University, İstanbul, Turkey

This 15 day workshop was one of the most exciting time periods in my life. It was great to see different kinds of communication, and learn how behavior can affect social relationships and reflect our intentions. I learned how to create real relations and develop a design process by asking questions and experiencing the answers.

CEM BAKIŞ

3. Sınıf, Endüstriyel Tasarım, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

Edindiğim deneyim, daha önce katıldığım diğer atölye çalışmalarından farklıydı. Tanıdık olmayan bir çevre, kültürler arası ve farklı bir tasarım süreci olması büyük oranda zorlu ve fırsatlarla doluydu.

Fikirler ve çözümler konusunda zengin olduğundan zorluydu. Ayrıca çalıştayı çok geliştirici buldum. Çevreyi ve köylülerle birlikteliği keşfetmek uzun zaman aldı. Köylülerin söylediği gibi, orada önceden yapılan çalışmalar göre onlarla yoğun iletişim kurup birlikte bir şeyler yapan bir grup olduk. Bunun bir sebebi, çalıştayı tanıma, köylülerle ortak-tasarım diyordu. Fakat biz onu daha sosyal bir şeye dönüştürdük. Bence bu onlar için daha anlamlı oldu. Onların sahip olduğu değerleri tutup çekip çıkarıp tekrar onlara hediye ettik, muhtemelen biraz utandılar.

ÇINAR EGE DÖRTBAŞ

(Yaş 6) Egiad İlköğretim Okulu, 2. Sınıf, Urla – İzmir

Yahşibey' de çok iyi şeyler yaşadım. Gökhan'dan, - önceden söktüğüm- uzaktan kumandalı oyuncak arabaların motorlarını bir tahta parçasına takarak tekne yapmayı öğrendim. Onu havuzda yüzdürdük. Sonra tamir günü yapıldı. Ben o gün kendi kendime makaralardan, karton kutu, yün ve örgü şişlerinden bir vinç yaptım. Önceden söktüğüm Tır ve buldozerimi tamir ettim. Sokağın ortasında sunum yapıldığını hatırlıyorum. Sokakta oyun oynadık,

CEM BAKIŞ

3rd Year, Industrial Design, Marmara University, İstanbul, Turkey

The experience was different from any other workshops that I've been. The challenge was big because of an unfamiliar environment, multiple culture and different design process. As it was rich in ideas and solutions, it was challenging. And I find it very developing too. But also it took a lot of time to discover the environment and to create a synergy within and with villagers. Other than the previous workshops as the villagers said, we were the ones who talked and created with them most. One reason is, in the brief says to co-design with the villagers. But we choose to transform it into something more social. Which, I think more meaningful for them. We pulled out the values they've got and gave them back as a present which they embraced.

ÇINAR EGE DÖRTBAŞ

(6-year old) Egiad Primary School, 2nd Year, Urla – İzmir, Turkey

I had a very good time in Yahşibey. I have learned from Gökhan how to make a wooden ship by assembling little machines -which I have detached from my remote control cars- on a piece of wood. We had this ship floated in the pool. Then, one day we had been organized for repairing, so on this day I made a crane out of spool, paper box, worsted and knit-needle by myself. I reassembled my articulated lorry and bulldozer which I had disassembled before. I remember that they made a presentation in the middle of the street. We played on

şişelerin içine mektup saklamışlardı. Şişenin içindeki soruların cevabını aradık. Cevapları bulmak için duraktan başladık ve orada şisede bir mektup bulduk. Sonra, zeytinyağı fabrikasına, köy kahvesine gittik. Kaldığımız yerde havuz vardı. Abby'nin havuzda bana yüzme öğrettiğini hatırlıyorum. Ben böyle bir çalışmaya tekrar gitmek istiyorum.

GÖKHAN KÜLCİ

4. Sınıf, Endüstriyel Tasarım, İzmir Ekonomi Üniversitesi, İzmir, Türkiye

Yahşibey çalıştayı benim için çalışmanın, üretmenin ve rahatlamamanın bir arada olduğu eşsiz bir deneyim oldu. Farklı beceriler, karakterler ve kişiliklere sahip farklı insanlarla tanıştım. Bu deneyim bana tamir etmenin sadece bir objeyle alakalı olmadığını, sosyal yaşamın bile bozuk olabileceğini ve tamir edilebileceğini düşünmeyi öğretti. Çalıştaya ilk başladığımızda, tamir etmenin köylüler için işlevsellik anlamında ne ifade ettiğini gözlemledik: Yahşibey' in çalışan insanları, kendi eşyalarını çok akıllıca ve pratik fikirlerle tamir edebiliyorlardı, ancak... Çok sık bir araya gelmiyorlardı ve bu da onları bir topluluk olarak örgütlenmeden alıkoyan büyük bir problemdi; ayrıca, nesiller arasında çok büyük bir boşluk vardı. Birçok endişeyle, bu sosyal yapıyı tamir etme üzerinde çalışmaya başladık, fakat köylülerin olumlu geri bildirimleri bizi motive etti ve bu problem üzerine yoğunlaşmamız gerektiğini gösterdi... Çalışmalarımız bize Yahşibey için birçok "yapılacak" ve "yapılmayacak" şey olduğunu gösterdi.

the street, they hid bottles that contained a paper with questions inside. We looked for the answer for the question in the bottle. To find it, we started from the bus-station and there was a bottle next to the bus-station. Later, we went to an olive oil factory and the café. There was a swimming pool where we stayed. I remember that Abby taught me how to swim. I want to go to such an activity again.

GÖKHAN KÜLCÜ

4th Year, Industrial Design, İzmir University of Economics, İzmir, Turkey

Yahşibey workshop was a priceless experience for me, a place where I designed and relaxed. I met different people with different skills, characteristics and personalities. It taught me that repairing is not just about objects; even a social life might be considered as broken and could be repaired. When we started this workshop firstly we observed what repairing means for villagers in terms of functionality: the hardworking people of Yahşibey are very capable of fixing their belongings with clever and practical ideas, yet... They don't gather together often and that is a big problem that keeps them from becoming organized as a community; also there is a huge gap between generations. We started to work on repairing this social structure with lots of concerns, but positive feedback from villagers motivated us and showed us that we must concentrate on that problem... Our works showed us that there are lots of "to do's" and "must do's" for Yahşibey.

HAZAL İŞİK

3. Sınıf, Endüstriyel Tasarım, Yaşar Üniversitesi, İzmir, Türkiye

Normalde iki insanla bile çalışmak zordur. Tamamen farklı karakterdeki 14 insanla huzur içinde çalışmayı öğrendim. Yahşibey' de birlikte eğlendik, birlikte çalıştık ve birlikte yorulduk. Gruptaki konuşmalardan ve köylülerle röportajlarımızdan çok fazla şey öğrendim. Sonuç olarak, tüketici odaklı bir dönemde dünya için bir şey yaptığımı hissediyorum. Bir stüdyoda yalnızca kendi başımıza değil, buraya gelmeden önce hiç bilmediğimiz insanlarla birlikte, hayatın kendisini ve diğer her şeyi tamir etmek üzerine çalışmayı denedik. Yahşibey' deki insanlarla hep birlikte çalıştık: bu yüzden arkadaşlarımla gurur duyuyorum.

KAIJA CEDRAS

3. Sınıf, Dil Bilimi, University of Oregon, Eugene, Oregon, ABD

Bu çalışmaya katılmakla ve köylülerle beraber çalışmakla öğrendiğim en temel şeylerden biri, başka bir şey olarak kullanılabilecek şeyleri çöpe atmamaktı. Burada, işlevini artık olması gerektiği gibi yerine getiremediği için farklı amaçlarla yeniden kullanılmış birçok ev eşyası örneği gördüm. Bu bazı açılardan bana daha az çöp yaratan biri olmayı öğretti, ama aynı zamanda bazı köylülerden, tamir etmek için yapacak hiçbir şeyimin olmadığı kırık şeylerimden vazgeçmeyi öğrendim. Köylüler bana kendi eşyalarımı tamir etme ve yeniden amaçlandırma konusunda daha proaktif olmam gerektiğini öğrettiler – eğer bunu kendim yapabiliyorsam, o zaman bunu kendim yapmalıyım ve yapacaktım... Ayrıca, tasarımcılar

HAZAL İŞİK

3rd Year, Industrial Design, Yaşar University, İzmir, Turkey

Normally it is hard to work even with two people. I learned how to work in peace with 14 people with 14 totally different characters. We all had fun together, we all worked together and we all got tired together in Yahşibey. I learned a lot from both the conversations in the group and the interviews with the villagers. As a result, I feel like I have done something good for the world in a consumer-oriented era, both as a person and a designer. We tried to work on repairing life itself and every other thing—not by ourselves in a studio but with people we did not even know before arriving. This is the why I am proud of my friends: we worked together and people from Yahşibey.

KAIJA CEDRAS

Junior, Linguistics major, University of Oregon, Eugene, Oregon, USA

One of the major things I've learned from doing this workshop and from working with the villagers is not to throw things away when they can still be used for something else. Being here, I've seen many instances of household objects completely repurposed because they could no longer function the way they originally were supposed to. In some ways that means I've learned to be less wasteful, but at the same time I've learned from some of the other villagers to let go of my broken things when there is nothing I can do to fix them. The villagers taught me to be more proactive in repairing and repurposing my own things--

denizinde tek tasarımcı olmayan kiři olarak, hem kùltùrel hem akademik olarak tamamen farklı bir dũnyadaydım... Ortak tasarım yapmak için, iki taraf arasında bir iletişim olması gereklidir. Bu çalıştay da bana tasarım ve dil biliminin ortak noktada buluşabileceği ve bir şeyler yaratmak için birlikte çalışabilecekleri bir alanın var olduğunu öğretti.

MİNE DİLARA TOKSOY

3. Sınıf, Endüstriyel Tasarım, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, Türkiye
Emre'nin Sıfırınca Gün'de yaptığı, zamanın burada ne kadar hızlı geçtiğinden bahsettiği konuşmasını hatırlıyorum. Garip olan şey, buraya gelmeden önce hepimizin birbirimizi daha önceden tanıyormuş gibi hissetmesiydi. İki hafta içinde, köylülerle bir aileymişiz gibi hissetmeye başladık... Bizi isimlerimizle çağırıyorlar, yemeğe davet ediyorlar, hediyeler veriyorlardı. Ancak, en güzel hediye bizi sokaklarda "gũnaydın" diye selamlamalarıydı... Buraya stajımı iptal ederek geldim ama şimdi, buna değdiğini söyleyebilirim. Burada edindiğim anılar ve deneyimler başka hiçbir şeyle karşılaştırılmaz. Burada, çalışırken bazen umutsuzluğa kapıldık, fakat o anlar, mükemmel fikirler bulduğumuz anlardı. Başarabileceğimizden şüpheliydik fakat en sonunda yaptığımız şey, tahmin ettiğimizden çok daha fazlasıydı. Köyün ve insanların samimiyeti bize yansıdı.

if I can do it myself, then I should and will do it myself. . . I was also in a very different world both culturally and academically, being the only non-designer in a sea of designers . . .
• To do co-design, there needs to be communication between two parties. This workshop also taught me that there is a space where the design and linguistics fields can meet and work together to create something.

MİNE DİLARA TOKSOY

3rd Year, Industrial Design, İstanbul Technical University, İstanbul, Turkey

I remember the first speech of Emre on Day Zero about how time passes so fast here. The strange thing is it feels like we all knew each other already before we arrived here. In two weeks, we were made to feel as if we were family with the villagers... They were calling us by our names, inviting us for dinner, giving us presents. However, the best gift was greeting us with "good morning" in the streets. . .

I came here by canceling my internship but now I can say that it was worth it, the memories and experiences I had here cannot be compared with anything else. Here, while working sometimes we felt hopeless, but those moments were the ones when we came up with great ideas. We were doubtful about whether we would succeed but what we have done in the end is more than we expected. The sincerity of the village and the people reflected on us.

NIKOS CHATZILIAS

Lisans 5. Yıl, Ürün ve Sistem Tasarımı Mühendisliği, University of the Aegean, Ermoupolis, Syros, Greece

On beş günü bir paragrafta anlatmak çok zor. Söyleyebileceğim tek şey, bu deneyim, kısa da olsa, dünyaya bakışımı değiştirdi. Günlük yaşantımızın rutini içinde bazı şeyleri kaybediyor gibi gözüküyoruz, fakat sosyal ilişkileri eğlenceli bir şekilde yaratmak ve tamir etmek gerçekten de daha ortaklaşa bir şey olabilir ve bu çalıştay da bunun bir kanıtı. Bu deneyim bana kim olduğumu ve ilk defa tanıştığım ve ortak bir çatıyı paylaştığım insanlarla nasıl iletişim kurduğumu bir "ayna" tutarak gösterdi. Çok uzun süre arkadaşlığımı devam ettireceğime emin olduğum mükemmel insanlarla birlikte ortak tasarım yapma şansım oldu. Özellikle Lydia ve Mine, bir duruma belirli bir yön verme ve aynı zamanda güven yaratıp başkalarının da ortak tasarım yapmaları için onlara alan bırakılması konusunda çok iyi bir örnek oldukları için hep kalbimde olacaklar.

SARAH LILLENBERG

2. Yıl, Tasarım Çalışmaları Yüksek Lisans Programı, Parsons The New School for Design, New York, ABD

Akademi kültüründe haczedilmiş maharetler duygusu vardır. Ben bu çalıştaya, Emre Senan'ın gelecek tasarım yöntemleri ve stratejileri üzerine ileri görüşlülüğünün bir parçası olmak kadar, tüketim-sayacı tavrı olarak tamir etme bilgimi keşfetmek ve arttırmak için

NIKOS CHATZILIAS

5th Year, Product and System Engineering, University of the Aegean, Ermoupolis, Syros, Greece

It's such a hard thing to describe 15 days in 1 paragraph. All I can say is that this experience, even though it was short, has changed my view of the world. We seem like we're losing it when we're living our routine lives, but it can really be more collaborative, creating and repairing social relationships in a playful manner, and this workshop was the proof. It gave me a good 'mirror back' regarding who I am and how I connect with people I met for the first time, sharing a common roof. I had the chance to collaborate and co-design with amazing people that that I'm sure will stay friends for a long time. I will especially keep in my heart Lydia and Mine for being such an example of how someone leading a situation in a certain direction can, at the same time, trust and leave space for others to co-create.

SARAH LILLENBERG

2nd Year, Design Studies Graduate Program, Parsons The New School for Design, New York

There is a sense of sequestered subtleties in the culture of academia. I came to this workshop to explore and increase in my knowledge of repair as a mode of counter-consumption, as well as be a part of the Emre Senan's vision for future design methods and

geldim. Yahşibey' deki araştırmam beni derin acı bir alayda meydana çıkardı: Ben kırık-dökük olanlardan biriydim. Gayretli konuşmaların miktarıyla, hareket yoksunluğuyla, tekrarlayıcı, batkın ve harap hale geldim. Ek olarak, kendimi yüzeysel ve teknik becerilerle hiç ilgisi olmayan işi kovalarken buldum. New York'un öğretici hali benim baskı altında, hırslı, mutsuz ve yalnız hissederek yapılmıştı. Yahşibey, beni BİR ŞEY YAPMAM için itmediği gibi, deneysel, bencil olmayan ve ibret verici bir şey yapmayı denetiyordu. Sorgusuz sualsiz, birçok eve davet edildim ve her zaman hediyelerle donatıldım. Ben bir yabancıyım, bir Amerikalıyım ve küresel ölçekte bir kapitalist hayvanım. Bu yolla, hiçbir beklenti olmadan gördüğüm nezaketi deneyimlemek bir hazineydi. İster bir fincan kahve veya takı olsun, maddesel değer Yahşibeyliler için hiç ehemmiyeti olmadığını gözlemledim. Değer, hazineden, yaratıcılıktan ve birbirinin varlığından türemiş. Hiç şüphe yok ki; iki hafta burayı tamamiyle anlamak için yeterli bir süre değil. Az lafla iletişim kurabilme bana tasarımın kültürler arası boşluğa köprü kurabileceğini ve yürekten nasıl hareket yaratabileceğine dair bir kesit verdi. Bunu geleceğe taşıyarak, Yahşibey kendini, benim tasarım ve topluluk algıma sonsuza kadar damgasını bastı.

SEVİ MERTER

2. Yıl, Tasarım Çalışmaları YL Programı, İzmir Ekonomi Üniversitesi, İzmir, Türkiye
Araştırma Görevlisi, Endüstriyel Tasarım, Yaşar Üniversitesi, İzmir, Türkiye

Yahşibey' de geçirdiğim on beş gün, gerçek anlamda hayatımdaki en güzel deneyimlerden biriydi.

strategies. My research in Yahşibey revealed to me a deep irony: I was the one who was broken. I had become repetitive, hollow and devastated by the amount of studious talk, devoid of action. In addition, I found myself pursuing work that skimmed the surface and taught me nothing beyond technical skills. The grind of New York City has made me feel pressured, greedy, unhappy and alone. Yahşibey not only pushed me to DO SOMETHING, but try doing something experimental, unselfishly, and exemplary. Without question, I was invited into several homes and given a gift every time. I am a stranger, an American, and on the global scale; a capitalist animal. In this way, it was a treasure to experience kindness without expectation. Whether it was a cup of coffee or jewelry, I observed that material value is of no consequence to the people of Yahşibey. Value is derived from heritage, creativity, and the presence of one another. There is no doubt that two weeks is not enough time to fully understand this place. The small verbal amounts that I was able to exchange only gave me a fraction of how design can bridge gaps being cultures and create motion within the heart. Carrying on into the future, Yahşibey has forever imprinted itself onto my perception of design and community.

SEVİ MERTER

2nd Year, Design Studies Graduate Program, İzmir University of Economics, İzmir, Turkey
Research Assistant at Yaşar University, İzmir, Turkey

The 15 days I spent in Yahşibey were in fact one of the most beautiful experiences of my life.

Bir yandan şehir kültüründen oldukça farklı olan köy kültürünü öğrenirken bir yandan da yabancı olan arkadaşlarımıza Türk kültürünü anlatmak ve kültürel değerlerden, alışkanlıklardan kaynaklanan bazı şeyleri farkında olmadan kendimiz de yapsak, yabancılara anlatırken kendi değerlerimiz üzerine de tekrar düşünmemiz gerekti. Köy kültürünü keşfederken aslında bir yandan da kendi kültürümüzü yeniden keşfettik. Ayrıca, samimiyetin, sevginin ve güvenin bir insanı ne kadar süredir tanıdığınızla ilgili olmadığını ve unutulmayacak çok değerli ilişkiler kurmanın mutlaka çok zaman gerektirmediğini öğrendik. Çalıştay grubundaki arkadaşlarımızla da köyde yaşayan insanlarla da o kadar hızlı gelişen ve içten bir ilişkimiz oldu ki, bir şeyleri değiştirebildiğimizi, bir şeylerin de bende değiştiğini hissettiğim bu deneyimi hayatım boyunca sürekli hatırlayacağım. Kucağımda oturan çocuklardan birinin sarılıp bana Dikili'de ev bulabileceğine beni ikna etmeye çalışırken diğerinin eve bile ihtiyacım olmadığı, onlarda kalabileceğimi anlatmaya çalışması ve annelerinin de bizi ne kadar da kardeşleri gibi hissettiklerini ve bunu daha önceki hiçbir grupta hissetmemiş olduklarını anlatmaları benim için unutulmazdı. Yaşadığımız ve yaşattığımız bu deneyim dolayısıyla tüm grubumuzla gurur duyuyorum.

SEZGİ KAYA

2. Sınıf, Endüstriyel Tasarım, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara, Türkiye
Çalıştayan başlığını düşündüğümüzde, TAMİR, OYUN, ORTAK TASARIM! Bu başlığa "sistemi tamir etmek" gibi bir yaklaşımla yaklaşmak oldukça cesur bir adımdı. Bu bizi

As we were learning about the village culture that is quite different from the city culture, we had to think deeply on our own values while explaining the Turkish culture to our foreign friends in terms of our cultural values and habits that we even take for granted and reflect unconsciously. While exploring the village culture, we re-explored our own culture. Moreover, we learnt that sincerity, love and trust are not about how long you have known someone and it does not require a long period of time to establish valuable relationships that will never be forgotten. We had such a rapidly-developing and genuine relationship both with our workshop participants and the villagers that I will always remember this experience all my life, because I felt I had changed something and also it had changed something in me. It was the moment that I can never forget when one of the kids who were sitting on my lap was trying to convince me that she could find an apartment for me to stay in Dikili, while the other kid was telling that I did not need an apartment because I could stay at her house and their mothers were telling me that they felt as if we were their siblings and they had never felt the same towards any other previous groups. I am very proud of our whole group for the experience that we had and made people have.

SEZGİ KAYA

2nd Year, Industrial Design, Middle East Technical University, Ankara, Turkey

When we consider the title of workshop, REPAIR, PLAY, CO-DESIGN! It was brave way to approach a topic like "repair the system." This made us think in a different way and gave us

farklı şekillerde düşünmeye itti ve bize köylülerin günlük yaşantılarını keşfetme şansını verdi. Lydia ve Mine, bizi ORTAK TASARIM yolunda yönlendirdiler. Bu benim için yeni bir deneyimdi, çünkü insanlar için tasarım yapma ile ilgili sahip olduğum geçmiş bilgilerin yardımıyla, insanlarla birlikte nasıl tasarım yapılacağını öğrendim. Proje için araştırma yaparken, köylülerle aramızda çok özel bir bağ kurduğumuzu fark ettik. Bu proje, yeni arkadaşlıklar için bir köprü oldu... Bana göre, grup olarak çalışmak, kolektif çalışmanın mesleğimizin gerçeği olmasına rağmen, her zaman kendi ilhamlarını takip etme beklentisinde olan tasarım öğrencileri için her zaman zordur. Projenin bu süreci boyunca, hepimiz masaya farklı renkler koyduk ve ahenk içinde güzel bir karışım yaratmaya çalıştık. Bu deneyim bana insanlarla, konuşmadan iletişim kurmayı öğretti. Hepimizin İngilizcesi akıcı olmasına rağmen, hayalimizdeki tasarımı kelimelerle ifade etmek çok güçtü. Üniversitede, bütün hocalarımdan, "fikirlerinizi görselleştirin" sözünü duymaya çok alışığım, fakat Yahşibey görsellerin, eskizlerin vb. önemini öğrenmemi sağlayan yer oldu.

SOL ARAMENDI

2. Yıl, Sosyal Pratik, MFA Programı, Queens College – City University of New York, New York, ABD

Ne öğrendim?

1. Farklı geçmişlere ve kültürlere sahip insanlar Emre Rezidansında bir değişim kıvılcımı yaratabilmek için bir araya geldiler. Emre'nin okulunu, Emre Düşünme Tankı olarak

the chance to discover the daily life of villagers. Lydia and Mine led us on the way of CO-DESIGN. It was a new experience for me because I learned how to design with people, with the help of my past knowledge about how to design for people. While making research for the project, we realized that we created a special connection between villagers and us. This project became the bridge of new friendships... In my opinion, working as a group is always hard for design students who are always expected to follow their inspirations even though collective work is the reality of our profession. During the process of the project, all we put our different colors on the table and tried to create a nice mixture that harmonized. This experience taught me to communicate with people without talking. Even though all we are fluent in English, it is too hard to explain our imaginary design with words. At University, I got used to hear that "visualize your ideas" from all my professors, but Yahşibey is the place that made me learn the importance of images, sketches, etc.

SOL ARAMENDI

2nd Year, MFA Program with in Socail Practice, Queens College – City University of New York, New York,

What did I learn?

1. People from different backgrounds and cultures coming together as a think tank at Emre Residency can create a spark of change. I propose to change Emre Foundation to Emre Think Tank. None of us are the same after this experience; maybe we were more affected

değiştirmeyi öneriyorum. Hiçbirimiz bu deneyim sonrasında aynı değiliz, belki de biz, topluluktan çok daha fazla etkilendik.

2. Sosyal etkileşimler (etkinliklerimiz): insanları bir araya getirmenin birçok güçlü yanı var fakat temel olarak bu, insanların kendi potansiyellerini ve bir topluluk olarak değerlerini fark etmelerini sağlıyor.

3. Sadece dürüst bir dinleme, konuşmadan daha güçlü olabilir ve bizi daha derin bir şekilde birbirimize bağlayabilir.

4. Herkes vermeyi ve almayı seviyor. Güçlendirme etkisinden ayrı olarak fotoğraf, aynı zamanda, dil engelleri arasında bir köprü oluşturmaya da yardımcı olabilir.

than the community.

2. Social interactions (our events): bringing people together has much strength but mainly they made them realize their own potential and values as a community. This is what happened to the people of Yahsibey.

3. Just honest listening can overpower talking. And connect us in a more essential way.

4. Everybody likes to give and receive. Photography apart from empowerment can also help bridge the language barrier.

DEĞİŞ TOKUŞLARIMIZDAN İLHAM ALDIĞIMIZ GELECEK PROJE FİKİRLERİ

Bilge: Yahşibey' de, gelecekte yapılacak kamu forumları ve performansları için bir açık hava tiyatrosu alanı geliştirmek.

Nikos: Türkler ve özellikle de yerel halk Yunanistan ve Midilli'den insanlarla etkileşim içinde olmakla çok ilgileniyorlar. Bu yüzden ben de, çok yakın ama aynı zamanda çok uzak olmamızın yarasını kapatacak bir çalıştay öneriyorum. Yerel mimariyle ilgili bir çalıştay olabilir. Bu çalıştay da çalıştay yürütücüsü olmayı dilerim!

Sol: İki proje başlatılıp topluluk tarafından da devam ettirilebilir: toplulukla birlikte bir gazete yayını ve radyo yayını yapılabilir.

Bir Yahşibeyli: - oraya yerleşen biri-

Gelecek çalışmada düşünülebilecek öneriler:

- Köydeki kadınların çoğu kalça ve dizlerinde sağlık sorunu yaşıyor. Bu yüzden bastonlarla dolaşıyorlar. Bu konunun bir araştırma ve çalışma konusu olabileceği önerildi.
- Çevredeki antik kentlerle, tarih ile ilgili derin bilgisinin –tıpkı bizim önerdiğimiz harita gibi- görünür, Yahşibeyliler tarafından okunabilir, anlaşılır olması için bir proje olabilir.

IDEAS FOR OFFSHOOT PROJECTS THAT WERE INSPIRED BY OUR EXCHANGES:

Bilge: Develop an open air theatre space for future public forums and performances in Yahşibey.

Nikos: Turkish people and especially the locals are so interested to interact with people from Greece and Lesvos. So I would propose a workshop that will bridge the wounds of being so close to each other and on the same time so far. A workshop about local architecture might do. I wish to be a workshop leader in that!

Sol: Two projects that could be started and the being run by the community: a newspaper publication with the community and a podcast/radio with the community

A Villager (a new comer who spoke after the final evening presentation):

His suggestions for future projects of ESTV projects:

- Most of the female villagers having knees and hip health problems commonly in the village. It is suggested that this could be research issue for design.
- Deep knowledge of antique cities and historical places around Yahşibey could be more visible and readable by locals by a design project – like map done by our team--

Mine Ovacık Dörtbaşı:

Köylü pazarı projesi birçok Belediye tarafından "Kadın üretim Pazarı" olarak gerçekleştiriyor. Bunun bir örneğini Dikili'de ve Urla'da gördük. Yahşibey için de bu öneri, emekli öğretmen Necmi'nin önerisi, köylülerce ve muhtar tarafından da düşünülmüş. Ortak bir ihtiyaç ve öngörü. Bunun gerçekleşmesi için proje desteği alınarak - belki Yaşar Üniversitesi ile araştırma ve uygulama projesi olarak- yapılabilir. Projeye Köylünün de katıldığı "ortak bir tasarım projesi" olarak hayata geçebilir. Pazarın kurulması, sürdürülmesi ve verimli bir biçimde yaşatılması için tasarım çok ilgi çekici ve ihtiyaca yönelik bir tasarım projesi olarak gözüküyor.

Lydia Matthews:

Çalıştay ortağım Mine'nin bir üstte söylediklerinin üzerine yapılandırarak, Yahşibey köy pazarının gelişimine ve gerçekleştirilmesine adanmış başka bir atölye çalışmasından yanayım. Bunun, yoğun bir çalıştay ve bir dönem boyunca sürecek ortak-tasarım konusuna adanmış, İzmir yakınlarında bir üniversitede verilen bir araştırma dersinin birleşimi olması belki de en iyi yaklaşım olabilir. Vurgu, çağdaş servis tasarım üzerine disiplinler-arası öğrenim (tıpkı DESIS ağında kullanılan yöntemler gibi) ve tasarımda ve güzel sanatlarda toplumsal katılımlı uygulama teorileri üzerinde olabilir. Projeyi, ortak-tasarım yöntemlerine adanmış (ideal olarak hem öğrenci ve hem de öğretim üyelerinin katıldığı) ve Parsons tasarım öğrencileriyle Yaşar Üniversitesi öğrencilerinin katıldığı kültürler-arası

Mine Ovacık Dörtbaşı:

The project mentioned in Yahşibey as Village Bazaar, similar/same bazars known as "Bazaar for Women's Production" have been established and supported by local many local municipalities in Turkey. We have seen one of these in Dikili and Urla. This bazaar idea that was offered as a project by the teacher Necmi, had been previously thought of by the mayor and some villagers. All agreed it was a collective need and, in fact, a collective idea. To put this idea into life, with the help and the vision of the teacher, mayor's support and involvement and action of villagers, it would be ideal to have real-life research and production project support with/from Yaşar University. Establishing a bazaar is a service and product design project—and ideally a co-design project. It could be made with locals, for local needs - to realize and sustain itself as an effective, vital enterprise.

Lydia Matthews:

Building on what my partner Mine has just said, I would advocate for another workshop that was dedicated to the development and realization of the Yahşibey Village Bazaar. This might be best approached as a combination intensive workshop and semester-long research class dedicated to co-design, offered through a university in nearby Izmir. The emphasis would be on multi-disciplinary learning about contemporary service design (such as the methodologies used by the DESIS Network) and theories of socially-engaged practice in fine arts and design. We could launch the project with a cross-cultural workshop dedicated to co-design

bir atölye şeklinde uygulayabiliriz. Bu Türk öğrenciler, daha sonra akademik yıl içerisinde kendi üniversitelerinde dönem boyunca sürmesi planlanan derslerin (yukarıda bahsi geçen) liderleri olabilir ve 2015 baharına kadar Pazar'ın, Yahşibey sakinleriyle ortak-tasarlanması ve birlikte yapılandırılmasını amaçlayabilirler.

methodologies (ideally for both the faculty and students who would be involved), offered as an exchange between Parsons design students and those from the Yaşar University. These Turkish students would then become the dedicated leaders of the semester long course at their respective universities throughout the academic year, and would aim to have the Bazaar co-designed and built in collaboration with Yahşibey villagers by spring 2015. Additionally, to echo Nikos's proposal, I think a collaborative venture between Turkish and Greek students would be fascinating and timely, focused on the histories of Turkish/Greek cultural and political relations, with an eye towards reckoning with what is shared and what the real differences between these two seemingly separate worlds actually are.

